

GŁOS NARODU

NR. 163. — ROK XXXVIII.

 REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA KRAKÓW, ULICA SW. KRZYŻA L. 11.
 KONTO CZEKOWE P. K. O. WARSZAWA 140.055 — KONTO CZEKOWE P. K. O. KRAKÓW 401.099.

SOBOTA

20 CZERWCA 1931.

Przedpłata wynosi:

Miesięcznie	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Za granicą	Przedpłata zniżona dla nauczycielstwa ludowego	Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.
	z odnośnikiem	bez odnośnika				
	6-20 zł.	5-70 zł.	6-20 zł.	9-50 zł.	5-70 zł.	

TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-06.

„GLORIA“

znane ze swej dobrej ostrze do golenia
 Odznaczone medalami w kraju i zagranicą
 Wszędzie do nabycia! — Wszędzie do nabycia!

O co walczy Mussolini?

Wywiad udzielony przez Mussoliniego przedstawicielowi paryskiego „Le Journal”, jest dlatego znamienity, że szef rządu włoskiego staje w nim na stanowisku nieprzejednanym w stosunku do „Akcji Katolickiej”, co nabiera specjalnego znaczenia ze względu na prowadzoną w tej chwili wymianę not między Watykanem a Pałacem Weneckim, i jeszcze dlatego, że w sposób bardzo szczerzy rozwiązuje pytanie o ostateczne cele faszystów w stosunku do religii i do katolicyzmu.

Którakolwiek z dwóch, jakie dziś mamy, wersyj tego wywiadu uwzględnimy, czy tę brutalną, jaką wczoraj przyniósł „Il Kurjer Codz.”, czy tę umiarkowaną, jaką znajdujemy w części prasy zagranicznej, dojdziemy do przekonania, że Mussolini myśli o takim ustroju spraw religijnych, by religię i katolicyzm zredukować do instytucji obrzędowej i rytualnej, a Papieża uczynić swoim „kapelanem”. Szukając źródeł takiej koncepcji religii i takiego jej stosunku do państwa, spotrzegamy nie bez zdziwienia, że się musimy zatrzymać aż w starożytności pogańskiej. Wówczas to przed Chrystusem religia była instytucją państwową, a sprowadzała się do serii pewnych obrzędów; jej kapłani zaś byli od tego, żeby w dniach uroczystych narodu spełniać pewne sakralne obrzędy, wróżyć przed bitwą i u bogów wypraszać błogosławieństwo dla miecza ziomek. Religia istniała przez państwo, a kapłani byli jego urzędnikami. Państwo przykrywało swą kopułą wszystko; ono tworzyło moralność i prawo, ono mianowało bogów i ustanawiało obrzędy. Ono samo było jedynym wówczas — jeśli się tak wolno chrześcijaninowi wyrazić — Bogiem. W pierwszych wiekach po Chrystusie doszło to szaleństwo do szczytu. Ponieważ państwo ucieleśniało się wówczas w osobie cesarza, przeto cesarz był „bogiem”. Dioklecjan podpisywał się na aktach państwowych: „Dominus ac Deus Noster Diocletianus” (Pan i Bóg Nasz Dioklecjan).

Chrześcijaństwo działało w tym społeczeństwie jak rewolucja. Przyszło z niem bowiem wręcz odmiennie pojęcie religii. Chrystusowe słowa o „królestwie nie z tego świata”, wyzwalały prawdziwą religię z więzów państwa, usamodzielniały ją, czyniły z tej służki cesarza, czy państwa suwerenną, władczą, niezależną od „świata” siłę duchową, czyniły z niej odrębny „świat”. Dlatego słuszną jest uwaga szwedzkiego prawnika prof. Kjellena, że kwestja stosunku Kościoła do państwa powstała dopiero w erze chrześcijańskiej i dzięki Chrystusowi; przedtem nie istniała, bo państwo a religia stanowiły jedność.

W ostatecznych swych celach schodzą się faszystom i Mussolini z pogaństwem na polu religijnym. Nie jest to żadną przesa-

dą. Dla niego, jak dla Marka Aurelego, państwo ma być wszystkim; i nic się nie powinno dziać poza niem, poza jego władzą. Religja zaś ma wrócić do stanu, w którym ją zastał Chrystus, — ograniczyć się do funkcji obrzędowych, do swoich misterjów, — kapłani mają się stać czemś w rodzaju rzymskich „haruspices”, — a Papież wrócić do roli, jaką sprawował „pontifex maximus” w przedchrześcijańskim Rzymie, do roli — jakby się to dziś powiedziało — naczelnego kapelana.

Prawnicy będą mieli dużą trudność w podciągnięciu takiego stanu rzeczy pod któreś z paru rozwiązań sprawy stosunku Kościoła do państwa. Nie jest to właściwie stan konkordatowy, bo Mussolini przeprowadza właściwie rozdział Kościoła od państwa i Kościołowi zostawia tylko obrzędy i dogmat; nie jest to jednak i rozdział Kościoła od państwa w znaczeniu ogólnie przyjętem, albowiem konkordat pozostaje w mocy, a Mussolini zapewnia, że religię bardzo szanuje. Może najwłaściwszym byłoby tu nie tyle prawnicze, ile historyczne pojęcie: cesaropapizm.

Jakaż w tych warunkach może być przyszłość tego historycznego konfliktu? Jeśli chodzi o sam Kościół, to nie ulega wątpliwości, że Papież nie przyjmie nakreślonego wyżej poglądu Mussoliniego na religię. A, jeśli go nie porzuci i Mussolini, to zasadnicze porozumienie i likwidacja konfliktu, będą niemożliwe. Można będzie mówić tylko o rozejmie, przy czem obydwie strony pozostałyby na swoich pozycjach. Historia zna podobne przykłady załatwiania sporów kościelno-politycznych.

Trudniejsza jest sprawa „Akcji Katolickiej”. Wprawdzie i tutaj rozejm jest możliwy i prawdopodobnie nawet zostanie zawarty. Ale jak on będzie wyglądał w praktyce przy stwierdzonej już zlej woli faszystów?...

Hasło Piusa X: „Akcja Katolicka” — spopularyzował i na cały świat rozszerzył Pius XI. Opatrzność nakłada na niego jeszcze jeden obowiązek: uczynić to hasło praktycznym programem, a to poprzez walkę z antykatolicką ideologią i praktyką w kraju, w którym się poczęło. Tego mu bowiem było porzeczka, praktycznego programu działania.

W. Z.

500 ofiar katastrofy „St. Philbert”.

Paryż 19 czerwca. Wedle dochodzeń magistratu w Nantes, stwierdzona oficjalnie liczba ofiar katastrofy statku „St. Philbert” wynosi przeszło 400 osób. Do cyfry tej dodać należy jeszcze 150 do 180 dzieci i niemowląt, oraz członków załogi statku tak, że ogólna liczba ofiar wyniesie ogółem około 580 osób.

Paryż 19. 6. (PAT). Los zrzucił, że pierwsza podróż oficjalna prezydenta Doumera będzie miała charakter żałobny. Z początkiem przyszłego tygodnia prezydent republiki ma udać się oficjalnie do Nantes i St. Nazaire, aby odwiedzić rodziny ofiar katastrofy

„Nautilus” znowu uszkodzony.

Londyn 19 czerwca. Krążownik amerykański „Wyoming” holujący łódź podwodną wyprawy Wilkina do bieguna północnego, „Nautilus”, donosi, że łódź ponownie uległa poważnemu uszkodzeniu. Wzburzone fale zerwały z pokładu łodzi podwodnej pomost kapitański i peryskop, tak, że załoga jej pozbawiona jest możliwości obserwowania powierzchni wody, a przy tem nie może wychodzić na pokład. Załoga łodzi porozumiewa się ze światem zewnętrznym drogą radiotelegraficzną za pośrednictwem krążownika „Wyoming”. Admiralicja angielska za proponowała Wilkinsowi, aby przybył do Plymouth w celu naprawy uszkodzonej łodzi podwodnej.

KATASTROFA LOTNICZA W AUSTRALJI.

Londyn 19 czerwca. Z Melbourne donoszą, że w górach Tallarook znaleziono dziś samolot i zwłoki inspektora lotnictwa cywilnego Ecinsa, który przed 10 dniami wystartował w Melbourne do Albury i od tego czasu zaginął. Prawdopodobnie samolot Ecinsa uległ katastrofie podczas burzy, jaka wówczas szalała w tej okolicy.

OUSTRIC CHCE WYJŚĆ Z ARESZTU.

Paryż 19 czerwca. Przebywający w więzieniu śledczym bankier Oustric wniósł prośbę o wypuszczenie go na wolną stopę z powodu złego stanu zdrowia. Sędzia śledczy polecił 3 lekarzom sądowym zbadać Oustrica czy faktycznie zachodzi potrzeba zwolnienia go na wolną stopę.

Ważne konferencje Mellona w Londynie.

REWIZJA DŁUGÓW WOJENNYCH PRZEDMIOTEM DYSKUSJI.

Londyn 19 czerwca. Wczoraj odbyła się druga konferencja Mac Donalda i Hendersona z amerykańskim kanclerzem skarbu Mellonem, w której wziął także udział gubernator Banku Angielskiego Montagu Norman. „Morning Post” donosi, że tematem wczorajszej konferencji była ogólna wymiana zdań w związku z kwestją międzynarodowych długów wojennych. Mellon nie czynił żadnych propozycji. „Daily Telegraph” dowiadyuje się, że omawiano obecny kryzys finansowy Europy i kwestję reparacyjną. Natomiast „Daily Express” twierdzi, że poruszono kwestję rewizji długów wojennych, w której to sprawie Mellon wyraził miał swoją zgodę pod warunkiem, że poljęty zostanie międzynarodowy bojkot Rosji sowie-

kiej, a Anglja obniży wydatki na zbrojenia.

RZĄD PRZECZY POGŁOSKOM.

Londyn, 19 czerwca. Ministerstwo spraw zagranicznych wydało dziś komunikat następujący:

Wobec pojawienia się w prasie wiadomości jakoby amerykański kanclerz skarbu Mellon przyjechał do Anglii na zaproszenie rządu angielskiego w celu omówienia kwestji rewizji długów wojennych, stwierdza się, że informacja ta nie odpowiada prawdzie. Ani nie zapraszał rząd angielski kanclerza skarbu Mellona ani nie zawiadamiał rządu amerykańskiego, iż zamierza podjąć rokowania w tej lub innej sprawie.

Zamora o wydaleniu kard. Segury.

Madryt 19 czerwca. W odpowiedzi na protest kardynała Segury z powodu wydalenia go z granic kraju, prezydent ministrów Alcala Zamora oświadcza, że rząd hiszpański wobec nuncjusza apostolskiego wyraził życzenie, aby kardynał Segura przedłużył swoją nieobecność w Hiszpanji, gdyż tego wymaga (?) zaniepokojenie publiczne. Powrót kardynała był zgoda nieoczekiwany; a przecież rząd miał chyba uzasadnione (?) powody zaniepokojenia, gdzie oświadczył tak wysoko postawiona osobistość, która przez swe listy pasterskie zagrażała (!) spokojowi publicznemu. Prezydent ministrów podkreśla wreszcie, iż kardynał zrozumie, iż wyjazd jego z Hiszpanji leży nie tylko w interesie spokoju publicznego, lecz także w interesie Kościoła (!) i samego katolicyzmu (!).

Projekt konstytucji hiszpańskiej.

Madryt 19 czerwca. Komisja konstytucyjna, mianowana przez tymczasowy rząd Zamory w celu opracowania nowego projektu konstytucji, zakończyła wczoraj swe prace. Projekt nowej konstytucji przewiduje parlament składający się z Izby i senatu. Senat ma posiadać ograniczone prawa w dziedzinie ustawodawczej. Dalej planowany jest rozdział (!) Kościoła od państwa i ogólne prawo wyborcze, nie przyznające jednak kobietom prawa wyborczego. Republika hiszpańska ma pozostać państwem

jednolitem, jednakże w dziedzinie polityki społecznej mają być przyznane pewne uprawnienia dla poszczególnych dzielnic kraju. I tak, Katalonja ma otrzymać samodzielność gospodarczą, o ile zażądają tego mieszkańcy Katalonji.

Huragan w Prusach Wschodnich.

Królewiec 19 czerwca. Wczoraj po południu i wieczorem w różnych częściach Prus Wschodnich szalała gwałtowna burza, która wyrządziła wielkie szkody i pochłonęła kilka ofiar w ludziach. W Heiligenbeil uderzył piorun w dom mieszkalny, zabijając właściciela, jego syna i córkę. W Ostrowie uderzył piorun w grupę robotniczą zajętych przy pracy na roli i zabił dwie, a trzecią poraził do tego stopnia, że straciła słuch i mowę. Także w Szczytnie zginęły od pioruna dwie osoby, a w Prusich-Holland jedna. W wielu miejscach wybuchły pożary od pioruna i wyrządziły znaczne straty. Stwierdzono dotąd 8 wypadków śmiertelnych. Dużo osób odniosło lżejsze lub cięższe rany.

Wiedeń 19 czerwca. Prezydent republiki Miklas powierzył misję tworzenia nowego rządu dawnemu kanclerzowi drowi Seipłowi. Dr. Seipel przyjął misję i podjął rokowania z politykami i przywódcami partji.

O czym piszą inni?..

Sanacja i Paderewski.

W związku z przyjazdem Ignacego Paderewskiego do Polski pisze „Kurier Poznański“:

„Sanacja na swój sposób przygotowuje się do godnego przyjęcia Paderewskiego, chcąc zyskać tą drogą na popularności wśród społeczeństwa. Ni stąd ni zowąd, zapomniawszy dawne dzieje, prasa „sanacyjna“ zaczęła nagle nazywać Paderewskiego wielkim obywatelem (dotąd był tylko jeden wielki obywatel — red.) i skwapliwie notuje wszystkie zarządzenia, wydawane dla jego przyjęcia.

A więc na granicę po Paderewskiego ma wyjechać specjalny pociąg p. Prezydenta, w Warszawie na Zamku będzie wydany raut, do Poznania na powitanie Paderewskiego uda się premier Prystor, a minister Zaleski przerwie swój urlop, żeby wziąć udział w uroczystościach w Poznaniu“.

„Polonia“ katowicka przypomina, że po swoim wyjeździe z Polski w roku 1919 Paderewski był jeszcze raz w Polsce przed siedmiu laty.

„Bawił wtedy w Katowicach, entuzjastycznie witany przez ludność śląską i był gościem p. Korfanteo. Piśmicyzna przez cały czas aż do ostatnich czasów, atakowała go w swych organach w właściwy jej nieprzyzwolony sposób, nie oszczędzając przytem nawet p. Paderewskiej.

W ostatnich tygodniach ku ogólnemu zdziwieniu „sanacja“ nagle zmieniła front i przez swe urzędowe i półurzędowe organy zaczęła zamieszczać życzliwe wzmianki o p. Paderewskim“.

„Polonia“ przypuszcza, że sanacja zamierza wzmocnić swe wpływy w Stanach Zjednoczonych i do tego chce użyć p. Paderewskiego, a „Naprzód“ znów, iż

„chodzi o to, by manifestacje poznańskie w dniu 4 i 5 lipca nie przybrały charakteru anty-sanacyjnego; mają również nastąpić próby pojednania pomiędzy Paderewskim a Piłsudskim“.

Możemy się więc doczekać takiej chwili, że naczelny organ sanacji wypisze entuzjastyczny artykuł o Paderewskim i podniesie jego znakomite zasługi dla Polski. Jest to bardzo możliwe. Byłaby to zaś prawdziwa „poprawka historyczna“ w obwozie, który p. Paderewskiego dotąd szkolił... Z drugiej strony nie ulega dla nas wątpliwości, że o ile Paderewski nie spełni życzeń sanacji, posypią się na niego stare oszczerstwa i napaści z jej strony.

Jak robiono wybory na Podhalu!

„Gazeta Warszawska“ drukuje ciekawą instrukcję, którą BB. wydał podczas zeszłorocznych wyborów i rozsyłał swoim agitatorom na Podhalu. Brzmi ona:

„Nie dopuszczaj do wieców N. D., Ch. D., Centrolewu, P. Ukr. Aresztować pod każdym pozorem agitatorów i przetrzymywać ich w aresztach w porozumieniu z P. P. Niszczycie afisz. Wykrywać składy bibuły i niszczyć. Walęających się agitatorów legitymować w pasie granicznym i utrudniać im pracę.

Występować na wiecach opozycji z przemowami (uchwalanie rezolucji za Marszałkiem). Unieszkodliwiać czołowych przedstawicieli opozycji (awantury, boks). Na jarmarkach wystąpienia publiczne. Ostatnie 3 dni przed wyborami wzmocnić całą akcją i czujnością.

W dniu głosowania ustawić przy biurach wyborczych jednego z numerami BB., a odbierać takim, co dają numery partii opozycyjnych. Otoczyć specjalną opieką lokale związków opozycji“.

Rezultaty odezwy były znakomite. Listy Nr 4 i 19 zostały unieważnione, a do Centrolewu też się nie w rękawiczkach zabrano.

Mussolini o religii i Akcji Katolickiej.

Podaliśmy wczoraj jedną wersję wywiadu Mussoliniego, udzielonego „Journalowi“ paryskiemu. Wersja ta brutalna i nacechowana ignorancją budziła wątpliwości co do swej autentyczności. Dziś przynosi prasa inną wersję:

„Nie jestem — mówił Mussolini — wrogiem religii, a nawet przeciwnie uważam religię za rzecz niezbędną nie tylko dla szerokich mas ludowych, lecz także dla elity świata kulturalnego. Wiara powinna być szerzona w całym kraju. Dzieci powinny się uczyć katechizmu, a w niedzielę uczęszczać do kościoła. Na tem kończy się jednak kompetencja duchowieństwa, które powinno się trzymać zdala od polityki. Nie dopuszczaj, aby ktokolwiek mieszał się do spraw państwowych. Dziecko osiągnące wiek szkolny staje się własnością państwa. Co się tyczy obecnego zatargu z Kościołem, to

Dlaczego Francja nie chce dać pożyczki?

Bawi w tej chwili we Francji paru przedstawicieli polskiego rządu i rządowych instytucji finansowych, starających się uzyskać pomoc finansową Francji. Dotąd jednak bez skutku. Dlaczego? Stara się na to pytanie odpowiedzieć b. poseł z Ch. D. p. Michał Kwiatkowski, redaktor dziennika chrześcijańsko-społecznego dla naszej emigracji w Lens (póln. Francja) „Narodowiec“, który teren francuski zna doskonale i orientuje się w nastrojach politycznych obozów francuskich, z którymi żywy utrzymuje kontakt.

„We Francji — oświadcza — naprawdę małe panuje zrozumienie dla użyteczności i celowości mianowania generałów czy innych wojskowych dyrektorami banków państwowych, ministrami skarbu, czy przemysłu i handlu“.

Przytacza artykuł „Tempsa“, który konstatuje, że na około 800 tys. robotników przemysłowych, 379 tys. w marcu było całkowicie bezrobotnych.

„W innych krajach — pisze „Temps“ — starano przeciwstawić się bezrobociu przez zorganizowanie wielkich robót publicznych. Atoli ubóstwo Polski w kapitał i brak elastyczności budżetu nie pozwoliły na zastosowanie tego środka“.

Przytacza słowa min. Flandina, że

„kapitałów nie brak w Europie, brak tylko zaufania“!

Według „Tempsa“, wyrażającego opinie Francji,

„chodzi przede wszystkim o zmuszenie państw środkowej Europy do zrobienia wysiłku, celem koniecznej wewnętrznej reorganizacji; od tego wysiłku własnego zaś zna jest wszelka pomoc“.

Do tych twierdzeń dodaje p. Kwiatkowski, że „pozbycie się w Polsce fachowych ministrów i fachowych kierowników finansowych i zastąpienie ich przez generałów, nie powiększa zaufania do obecnych stosemków w Polsce. Zmarnowanie przez nadmierne wydatki pań-

muszę podkreślić, iż Akcję Katolicką przestępował dość wyraźnie jednak bez skutku. Stwierdzone zostało, iż na czele Akcji Katolickiej stanęli fanatycy, przeciwnicy faszyzmu z partii ludowej i z tej przyczyny musiałem wkroczyć. W gruncie rzeczy zajęcia we Włoszech były nieznaczne i nie dadzą się porównać z wypadkami w Hiszpanii. Faszyzm jest panem sytuacji i nie zezwolił ani na atakowanie go, ani też nawet na krytykę faszyzmu. Kto się zachowuje spokojnie, może we Włoszech żyć w spokoju nawet wtedy, gdy nie jest zwolennikiem faszyzmu“.

Rzecz jednak ciekawa, że utrzymuje się w pismach zagranicznych także pierwsza brutalna wersja wywiadu. Która jest autentyczna? A może obydwie?

Sytuacja w okręgu wyb. plockim.

W związku z okresem przedwyborczym w Plocku pisze „Gazeta Polska“:

„Dochodzą nas stamtąd coraz bardziej pocieszające wieści, jak to próby zgalwanizowania przeżytych i wyjałowiałych hasel trafiają na coraz większe zubożenie, a kłopoty zarówno prawicowych, jak i lewicowych liderów, opowiadane na wiecach partyjnych, na coraz mniejsze zrozumienie. Pozostają oczywiście tym liderom agitującym w okręgu, typowe biadolenia i rekursy na „krzywdy“ do pism partyjnych, wreszcie ubezpieczanie się zgóry w formie zapowiedzi, że wybory z pewnością nie będą „czyste“ — ale wszystko to nie przeczy bezspornemu faktowi, że grunt społeczny w Polsce został przez ostatnich pięć lat przeorany, a próby zachwyczenia go coraz mniej wydają rezultaty“.

„Gazeta Polska“ z nadzwyczajną delikatnością pomija milczeniem, o jakie to „biadolenia“ chodzi. Jej czytelnicy nie dowiedzą się o pobiciu dwóch posłów ze Stronnictwa Ludowego.

Konferencja polsko-ukraińska.

P. Okulicz twierdzi w „Kurjerze Wileńskim“, że konferencja polsko-ukraińska we Lwowie ma niezły grunt przygotowany przez zmiany w „Undzie“.

„Wśród części rozważniejszych polityków ukraińskich, z obozu Unda dawały się zauważyć od pewnego czasu objawy otrzeźwienia, nie przybierające wprawdzie konkretnych kształtów, być może z powodu braku inicjatywy z drugiej strony. Świadczą o tej zmianie szereg faktów, a w ich liczbie niepoślednie znaczenie należy przypisać pewnym krokom i enuncjacjom duchowieństwa grecko-katolickiego“.

stwowe wielkich sum, które w latach lepszej konjunktury od r. 1926—1929 wpłynęły do skarbu państwa polskiego, a które mogły być posłużone do podjęcia wielkich robót państwowych — oto niewątpliwie dowód krótkowzroczności i drugi powód braku zaufania do udzielenia pożyczek gospodarczych, które należy ro-

Afera b. ministra kolei w Czechosłowacji.

Toczy się w tej chwili w Pradze ciekawa sprawa b. ministra kolei i znanego polityka, Jerzego Strzibnego. Oskarżony przez p. dr. Stranskiego stanął p. Strzibny przed komisją śledczą parlamentarną i od paru dni Praga ma wielki proces polityczny.

Referent poseł Kudelka ustalił, że p. Jerzy Strzibny wykorzystywał urząd ministra kolei, który pełnił w latach 1923—1925, dla własnych korzyści. Mianowicie dostawał węgiel dla kolei oddał spółce, w której brał udział jego brat, Franciszek, i kupiec Stejskal. Obydwaj wymuszali na firmach węglowych prowizje od 20—70 halerzy na cetrnarze. Zarobili przeszło 20 milionów koron czeskich... W czasie strajka górników w r. 1923 spółka ta wywoziła zagranicę gorszy węgiel z Czech, a potem go importowała jako węgiel angielski... Za czasów ministerstwa Jerzego Strzibnego wprowadzono z Niemiec 2.600 wagonów i na tym interesie Franciszek Strzibny zarobił 26 milionów koron czeskich. Interesy załatwiano przy pomocy praskiego Banku Dyskontowego, którego główną figurą był Franciszek Strzibny; kontem jego jednak dysponował brat-minister. Kiedy zaś Bank ogłosił niewypłacalność, otrzymał po moc rządową, a na tej „sanacji“ Franciszek Strzibny zarobił 750 tys. kor. czeskich.

Z obrony oskarżonego nie można sobie jeszcze wyrobić zdania co do tego, jak się subiektywnie czuje. Przeczy wprawdzie pewnym oskarżeniom, a najczęściej broni się tem, że nie wiedział o szacherkach swego brata. Głównym jednak jego argumentem jest to, że pieniądze, które mu wpływały tytułem tych i innych interesów, obracał na cele partii, do której należał, narodowo socjalistycznej.

„Prawie bowiem wszystkie partie polityczne — oświadczył — nie znajdowały potrzebnych funduszy w składkach członkowskich, dlatego 2/3 swych wydatków mu siały pokrywać w inny sposób“.

Afera Strzibnego ma swoje polityczne podłoże. Jerzy Strzibny był jednym z przywódców stronnictwa narodowo-socjalistycznego, które nadawało ton życiu politycznemu Czechosłowacji w pierwszych latach po przewrocie, z którego wyszli tacy politycy, jak Benes lub Klofacz. Z ramienia też tego stronnictwa był Jerzy Strzibny ministrem kolei przez 3 lata.

Po pewnym jednak czasie popadł Jerzy

zrobić dobrą od pożyczek politycznych“.

A swoje uwagi kończy p. Kwiatkowski: „Niech sobie polskie koła miarodajne i przywódcy życia gospodarczego w kraju spamiętają to, co niedawno powiedział w parlamencie jeden z ministrów francuskich, mianowicie, że jeżeli Francja jest zamożna to dlatego, że oszczędnie żyje i racjonalnie gospodarzy, i przeciwstawił fakt ten rozrzutności i marnotrawstwu pieniędzy w innych krajach, cierpiących biedę i nędzę“.

Strzibny w konflikt z paroma kolegami partyjnymi, zwłaszcza z min. Beneszem. Widocznie jego nieczyste afery stały się zbyt głośne. By takiego polityka można było tolerować w partii rządzącej. Strzibny został więc z partii wykluczony i teraz rozpoczął gwałtowną kampanię słowem i piśmem przeciw partii narodowo-socjalistycznej i przeciw min. Beneszowi. Dla nadania zaś rezonansu swoim słowom założył razem z Gajdą (b. szefem sztabu jener.) partię faszystowską i grzmiał na „zgniły parlament“. Pokazało się jednak, że jeśli kto, to najmniej Strzibny miał do tego prawo. Kiedy pos. Stranski z trybuny parlamentarnej zarządził mu nadużycia finansowe w okresie sprawowania urzędu ministra kolei, wybrano komisję śledczą i ona teraz bada jego aferę. Oczywiście, jeśli się pokaże, że zarzuty są realne, sprawa znajdzie się przed sądem państwowym.

Organ katolickiej „Lidovej Strany“, „Lidove Listy“, omawiając tę aferę, stwierdza, że jest to afera czeskich „postępców“ (specjalne określenie czeskich wolnowolnościeli husyckich)... Strzibny — piszą „Lidove Listy“ —

„był zastępcą premiera i typowym przedstawicielem tego neohusytyzmu, który z niego zrobił drugiego Żółkę; on to zbierał okłaski ulicy, kiedy doszło do opuszczenia stolicy przez nuncjusza Marnagiego“ (w związku z udziałem rządu w antykatolickim obchodzie ku czci Husa w r. 1925).

Katolicki organ wodzi źródło tej afery w specjalnej otyce wolnowolnościeli, która wyrzuciła Boga i religię z życia, zabija temsamem moralność społeczną i jednostkową.

Afera Strzibnego jest niewątpliwie przykładem sprawą. Demaskuje jednak ten hałaśliwy i wojowniczy „faszyzm“, który pod pokrywką walki z parlamentaryzmem kryje niedorzeczne i bardzo egoistyczne dążności i taką samą moralność. Dla katolików czeskich ma ta sprawa jeszcze inne znaczenie. Mianowicie demaskuje jednego z wodzów wojującego husytyzmu i „cerkwi narodowej“ jako pospolitego szantażystę i aferzystę. Kto pamięta, jak sobie z katolikami poeznał ten obóz w pierwszych miesiącach po przewrocie w r. 1918, ten się nie będzie dziwił takiemu rozwojowi wypadków, ani też płakał nad losem Strzibnego.

B. D.

Przesilenie w Austrii.

Przesilenie w Austrii wybuchło dość niespodziewanie. W sprawie bowiem obniżki pensji urzędniczych, które były największą trudnością, prowadzono jeszcze rokowania i wydawało się, że zakończą się kompromisem. Atoli we wtorek minister spraw wewnętrznych Winkler, przedstawiciel Landbundu w gabinecie, zaprotestował przeciwko zbyt szerokim gwarancjom dla Creditanstaltu, udzielonym przez ministra skarbu. Wobec tego cały rząd podał się do dymisji.

Misję tworzenia nowego rządu otrzymał znowu dr. Ender, który swą dotychczasową pracą zdobył sobie uznanie partii austriackich. Ender nie chciał jednak narażać się znowu na uciążliwe targi ze stronnictwami. Oświadczył więc, że stanie na czele nowego rządu tylko pod tym warunkiem, że parlament uchwali rządowi specjalne pełnomocnictwa finansowe. Chodziło mu oczywiście o przeprowadzenie dekretu oszczędnościowego, a w szczególności o obniżenie pensji urzędniczych. W parlamencie sprawa ta musiałaby napotkać na wielkie trudności wobec opornego stanowiska stronnictwa wszechniemieckiego. Mając natomiast pełnomocnictwa mogłyby rząd obniżyć że przeprowadzić a w razie potrzeby zmniejszyć jeszcze inne wydatki a podnieść podatki. Tak czyni Bruening, który wydał już dwa dekryty o oszczędnościach.

Ale w Niemczech istnieje paragraf konstytucyjny, dający rządowi możność dekretowania. W Austrii nie istnieje. Przed dwoma laty zamierzano wprawdzie wprowadzić do konstytucji że poprawkę, lecz skończyło się na zamiarze. Rząd mógłby więc tylko wtedy ogłaszać dekryty, gdyby mu parlament dał specjalne pełnomocnictwa. Muszą one być uchwalone większością 2/3 głosów, a więc nie obejdzie się bez głosów socjaldemokratów.

Ci prowadzą inną politykę niż towarzysza z Berlina. Od 11 lat są w opozycji i to zawsze bardzo ostrej. Prowadzą politykę demagogiczną i dbają przede wszystkim o względy wyborców.

Socjaldemokracja niemiecka podtrzymuje już drugi rok gabinet Brueninga, austriacka natomiast rząd Endera stale zwalczała. Śmiało więc jest przypuszczenie, że teraz uchwali rządowi pełnomocnictwa i w ten sposób umożliwi przeprowadzenie radykalnych oszczędności i podwyższenie niektórych podatków. Ale widocznie prezydent republiki Miklas liczył na to, bo do tworzenia rządu został powołany b. prezydent parlamentu dr. Gürtler, który cieszy się pewną życzliwością socjaldemokratów. Jest jednak bardzo wątpliwym, by pełnomocnictwa, na które zgodził się socjaldemokrata, były obszerne. Prawdopodobnie wszystkie ważniejsze sprawy finansowe zostałyby wyjęte z zakresu pełnomocnictw.

Nowy gabinet austriacki będzie więc w każdym razie w trudniejszym położeniu niż rząd berliński.

Gürtlerowi nie powiodło się. Teraz mówi się o ks. Seiplu.

„Sciana płaczu“ w Jerozolimie.

Co wolno żydom, a co muzułmanom.

Ogłoszono niedawno rozporządzenie rządu brytyjskiego, oparte na sprawozdaniu Międzynarodowej Komisji dla „Sciany Płaczu“, zatwierdzonym przez Ligę Narodów, ustala, że „Sciana Płaczu“, będąc integralną częścią składową obszaru, należącego do meczetu Omara, stanowi niezaprzeczną własność muzułmanów, tak samo przyległy bruk (uliczka)

Oficjalny dziennik litewski

o wydaleniu nuncjusza apostolskiego z Kowna.

„Osservatore Romano“ i międzynarodowa prasa katolicka, omawiając kwestję wydalenia nuncjusza Bartoloni'ego z Litwy, podkreśliły, że rząd kowieński nie chciał wyjaśnić, dlaczego uważał nuncjusza za „persona ingrata“. Oficjalny dziennik władz litewskich „Lietuvos Aidas“ zabrał wreszcie głos w tej sprawie i napisał, że rząd litewski polecił zakomunikować usłonie Watykanowi, iż uważa nuncjusza za „persona ingrata“ i że żądanie Stolicy Apostolskiej, by tę swoją opinię o nuncjusza uzasadnił piśmiennie, musiał traktować jako politykę grania na zwłokę. Mimo tego demarche i całkowitego zerwania przez rząd stosunków z nuncjuszem. Msgr. Bartoloni wcale nie liczył się z opinią o nim, „lecz uważał za możliwe zachowywać się tak, jak zachowuje się przedstawiciel dyplomatyczny, utrzymujący normalne stosunki, i czynił nawet przygotowania do wzięcia udziału w różnych kongresach“. Wszystko to sprawiło, że

rząd zmuszony był prosić nuncjusza o opuszczenie Litwy.

Zagraniczna prasa katolicka słusznie podkreśla, że rząd litewski ciągle jeszcze nie rozumie, iż przedstawiciel dyplomatyczny nie może być zmieniany, jak jakiś służący, dlatego tylko, że nie przypadł do gustu tej lub innej osobistości, n. p. ministrowi spraw zagranicznych, z którym utrzymywanie stosunków towarzyskich było niemożliwe ze względu na jego gorszące pożycie małżeńskie. Rząd obowiązany był uzasadnić swoją opinię o nuncjuszu. Ponieważ tego nie uczynił, nuncjusz pozostał na swym stanowisku i miał prawo — rozumie się to samo przez się — uczestniczyć w kongresie eucharystycznym, który jest aktem tylko religijnym. Tego nie chciał zrozumieć minister Zaunius, będący wychowankiem protestanckich szkół niemieckich.

(KAP).

i t. zw. marokańska dzielnica. Prawo żydów do odbywania przy „Ścianie Placzu“ modłów w żadnym wypadku nie może być uważane za jakikolwiek tytuł własności do „Ściany“ lub przyległego terenu. Muzułmanom nie wolno wznosić, demolować lub przeprowadzać remontu budynków, znajdujących się w pobliżu „Ściany Placzu“ w sposób, utrudniający żydom dostęp do niej.

Żydzi mają wolny dostęp do „Ściany Placzu“ w celach religijnych, o każdej porze. O wszelkich specjalnych zebraniach publicznych dla odbycia modłów, winno być uprzednio powiadomione władze administracyjne.

W święta żydowskie, uznane przez rząd palestyński, może być przy „Ścianie Placzu“ umieszczona szafka z rodafanif. Umieszczanie stołków, krzeseł, dywanów, mat, zasłon, parawanów i t. p. jest wzbronione. Żydzi mogą natomiast ze sobą przynosić modlitewniki oraz przedmioty rytualne osobiste.

Prowadzenie zwierząt w czasie modłów żydowskich w sobotę i święta jest w oznaczonych godzinach zakazane, nie mniej mużulmanie mają pełną swobodę ruchu po bruku, przyległym do „Ściany Placzu“, z zastrzeżeniem, że modlącym się nie należy przeszkadzać.

Żydom nie wolno dąć w trąbki, w rogi baranie (w dniach Nowego Roku i Sądnyim dniu). Muzułmanom zaś nie wolno w czasie nabożeństw żydowskich odbywać „Zikr“ (płaszów religijnych derwiszów).

Umieszczanie napisów, wbijanie gwoździ lub t. p. przedmiotów w „Ścianę“ jest wzbronione. Utrzymanie czystości i naprawa bruku przed „Ścianą Placzu“ należy do mużulmanów, w razie zaś ich odmowy, zająć się ma ta sprawa władza administracyjna.

Biorąc pod uwagę fakt, że „Ściana Placzu“ ma charakter zabytku historycznego, konserwacja jej należy do rządu palestyńskiego.

Z rozporządzenia tego niezadowoleni są sjonisiści-rewizjoniści, zdaniem których żydki ponieśli klęskę. Z drugiej strony część Arabów uważa, że żydzi nie powinni mieć nawet tych praw.

Na ziemiach Rzeczki

„Święto Pieśni“ w Babicach.

Dnia 14 b. m. odbyła się w Babicach, pow. chrzanowskim podniosła uroczystość „Święta Pieśni“, urządzona staraniem kierownictw szkół tutejszej parafji.

Na tle romantycznych ruin Starego Zamczyska lipowieckiego, przez długie lata leżniej rezydencji biskupów krakowskich, zebrała się dziesiątka szkół z parafji, a mianowicie z Babic, Jawaczaty, Zagórza, Metkowa, Jankowic i Olszyn i przy b. głośnym udziale miejscowej ludności zaprodukowała szereg pieśni, deklamacyj pojed. i zbiorowych, budząc nieklamane zadowolenie wszystkich uczestników. W uroczystości brał udział, prócz miejscowej ludności, liczni goście, tak z Duchowienstwa z ks. kan. Janem Kosowskim na czele, jak i z dalszych miejscowości z państwem starost. Łęckimi i insp. szkół. Janem Gębickim. W produkcjach brało udział przeszło 500 dzieci. Kierownictwo chóru spoczywało w rękach kier. szk. p. M. Czurczaka z Babic. W czasie uroczystości przemawiali K. Ladra kier. szkoły z Kwaczaty i p. J. Gębicki insp. szk. z Chrzanowa.

Sprawozdawca.

Kontrola paszportów na stacjach pogranicznych.

Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało zarządzenie dotyczące kontroli paszportowej w pociągach bezpośrednich, zdających do Polski i z Polski. Kontrola paszportów powinna się odbywać na stacjach pogranicznych w pociągu, a nie jak dotychczas, przez odbieranie podróznym paszportów w pociągach i sprawdzanie tych dowodów na posterunkach policji granicznej.

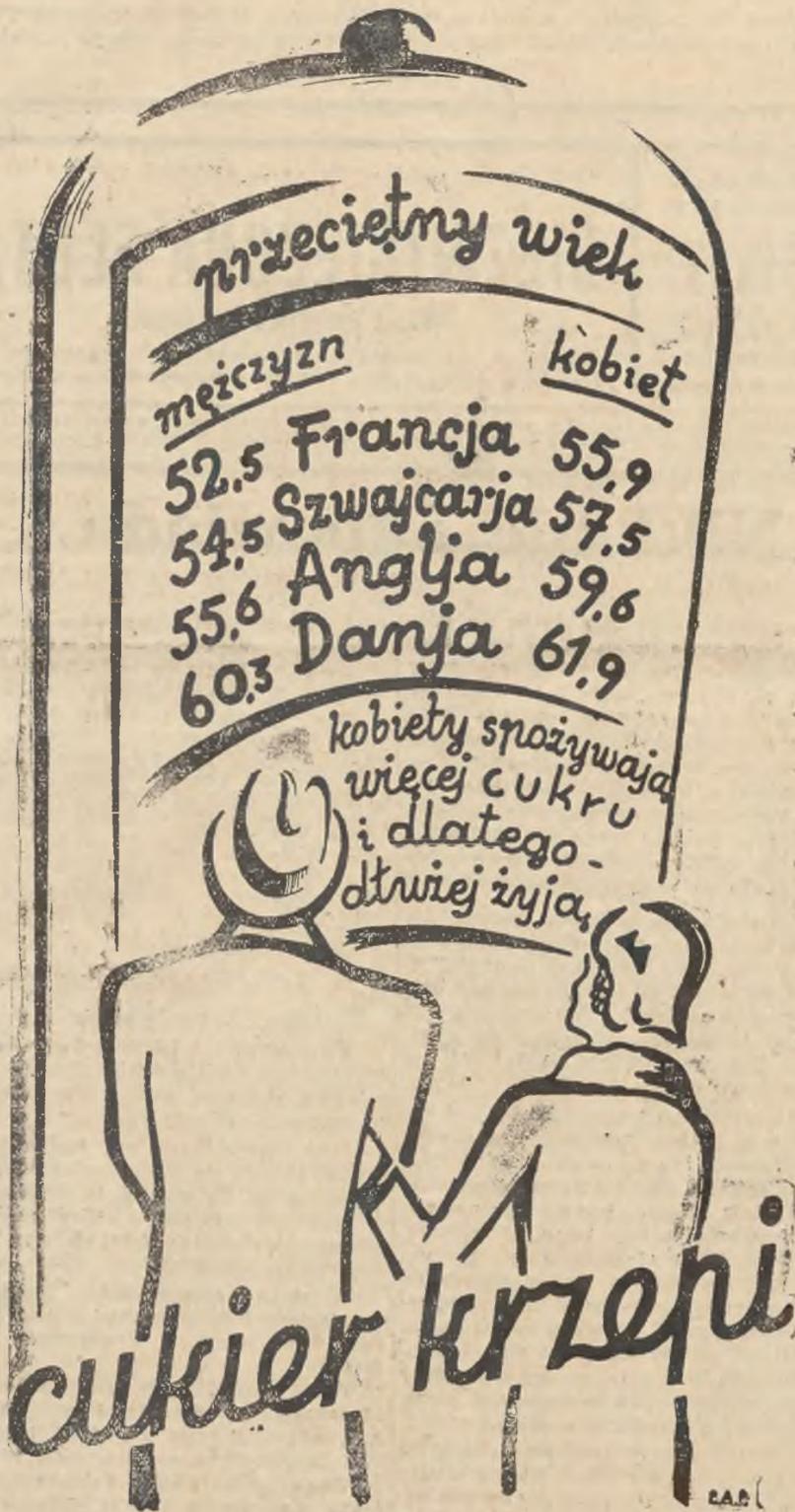
Manipulacje tego rodzaju trwały od 1 do 1 i pół godz., narażając pasażerów na stratę czasu.

Gen. Berbecki przegrał proces.

Przed Sądem Najwyższym w Warszawie odbyła się ostatnio rozprawa przeciw redaktorowi odpowiedzialnemu „Słowa Pomorskiego“ A. Wojderowi, oskarżonemu przez dowódcę D.O.K. Toruń, gen. Berbeckiego o obrażę. Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną, wniesioną przez prokuraturę w Toruniu i zatwierdził wyrok sądu apelacyjnego, którego mocą red. Wojder był zwolniony od winy i kary. Tak więc sprawa, która ciągnęła się od lat z górą czterech, została rozstrzygnięta definitywnie. Dodać należy, że sąd pierwszej instancji skazał red. Wojdera na rok więzienia.

NOWY REKTOR S. G. G. W.

W wyniku przeprowadzonych w dniu 16-go b. m. wyborów, rektorem Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego na rok akademicki 1931/32 wybrany został prof. inż. Stefan Biedrzycki, prorektorem zaś prof. Józef Mikułowski-Pomorski.

Sprzedal żonę za 300 dolarów.

W granicznej osadzie Łoździeje na Wileńszczyźnie A. Draczew, stolarz z zawodu, sprzedał swemu kuzynowi z Ameryki, Kardeckiemu, swą żonę za 300 dolarów. Mimo sprzeciwu, Kardecki zabrał ją jako kupiony towar i usiłował wywieźć na Litwę. Na granicy zatrzymano ją jednak, ponieważ nie miała zezwolenia na wyjazd. Draczewa złożyła skargę do sądu na swego męża.

ELEKTROMONTER ZGINAŁ PRZY PRACY.

We Wilnie w ubiegłą środę w godzinach popołudniowych do cyrku Staniewskich został wezwany elektryk z zawodu celem połączenia kabli elektrycznych cyrku. W czasie pracy Suchocki zaczął się o słabo izolowane przewody i został porażony prądem o wysokim napięciu, ponosząc śmierć na miejscu.

Z całego świata.

Katolicy w Pradze przeciw gwałtom włoskich faszystów.

W Narodowym Domu w Pradze odbył się ostatnio wielki wiec katolicki w sprawie ostatnich antyreligijnych wystąpień faszystów we Włoszech. Przy niezmiernie tłumnym udziale publiczności, mowy, znani działacze katolicki, jak dr. K. Svoboda, poseł V. Myslivec, prałat dr. Franz, F. Vajs, Em. Schmutzerowa, wygłosili szereg referatów na temat obecnej sytuacji we Włoszech, piętnując gwałty faszystów. Po przemówieniach uchwalono rezolucję, potępiającą haniebne występy faszystów i wysłano do Ojca św. decesję z wyrazami hołdu i solidarności z Akcją Katolicką we Włoszech.

A JEDNAK BIELSKIE DYWANY PRZODUJĄ
K U P U J
DYWANY
W PROST
W FABRYCE
PER
POL BIELSKIE
PRZEDSIĘBIOR-
STWO WYROBU
DYWANÓW
ODDZIAŁ W KRAKOWIE PLAC MARJACKI 9.

Uroczysty pogrzeb ofiar z okrętu „Philbert“.

W Nantes odbył się uroczysty pogrzeb ofiar katastrofy okrętu „St. Philbert“. W uroczystościach pogrzebowych wzięli udział minist. Briand, minister marynarki handlowej, przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych, reprezentanci parlamentu, oraz olbrzymie tłumy. Przed szeregami trumien, pokrytych kwieciami, przemówił minister marynarki handlowej, składając w imieniu rządu serdeczne wyrazy współczucia rodzinom ofiar zarówno francuskim, jak i zagranicznym, poczem orszak żałobny ruszył ku cmentarzowi.

Smierć dwu kobiet w zgliszczach samolotu.

W Hatfield koło Londynu uległ katastrofie samolot, w którym znajdowały się dwie kobiety. Jedną z nich była miss O'Brien, znana pilotka, która miała amputowaną nogę na skutek wypadku samolotowego, jakiemu uległa w r. 1928. Samolot spadł i stanął w płomieniach. Obie kobiety uległy zwegleniu.

AMY JOHNSON LECI ZNÓW DO PEKINU.

Władze sowieckie otrzymały zawiadomienie, że śmiała lotniczka angielska miss Amy Johnson zamierza z początkiem lipca dokonać lotu z Londynu do Pekinu. Trasa lotu, podobnie, jak podczas ostatniej nieudanej wyprawy ostatniej zimy, prowadzi przez Polskę i Syberję.

Sowiety chcą naśladować Piccarda.

Sowiecki komitet badania zagadnień lotniczych zamierza w najbliższym czasie pobić rekord prof. Piccarda i zorganizować wyprawę balonową do stratosfery. W jednej z fabryk sowieckich przystąpiono już do budowy specjalnej, hermetycznie zamkniętej gondoli, która pomieścić może dwu lub trzech lotników i potrzebne w locie przyrządy.

STUDOLAROWY FALSYFIKAT Z SOWIETÓW.

W Banku Polskim w Baranowiczach zatrzymano P. Bielkiewicza, który usiłował wymienić fałszywy banknot 100-dolarowy, przerobiony dość nieudolnie z banknotu 2-dolarowego. Aresztowany zeznał, że fałszykat otrzymał od jednego osobnika, który znów otrzymał go z kordonu. Nie ulega wątpliwości, że jest to fałszykat sowieckiej roboty.

ZGON CZŁONKA B. DWORU CARSKIEGO.

W miejscowości Antibes zmarł w tych dniach wielki książę Piotr Mikołajewicz, młodszy brat naczelnego wodza armii rosyjskiej, Mikołaja Mikołajewicza. Liczył on 67 lat i był żonaty z księżniczką czarnogórską, siostrą Królowej Heleny włoskiej. Z małżeństwa tego pozostało troje dzieci.

TRZY BOMBY NA ULICACH TURYNU.

W nocy ze środy na czwartek wybuchły w trzech różnych miejscach w Turynie bomby, nie wyrządzając na szczęście większych szkód. Zdaje się, że bomby te zostały podrzucone przez terrorystów, którzy niedawno temu zorganizowali zamach Lombowy w Bolonii.

STRASZNE SKUTKI HURAGANU.

Nad dolną Łabą w pow. altońskim szalał przez noc ubiegłą niezwykle silny orkan. Jest trzech zabitych i 40 rannych. Szkody ocenione są narazie na 1 milion marek. Na dworcu kolejowym w Plattenberg orkan zniszczył magazyny kolejowy i zdruzgotał ciężki wagon kolejowy. Znajdująca się w pobliżu fabryka została zupełnie zniszczona. Walące się mury i ciężkie przedmioty, podnoszone w powietrze, zranily szereg osób.

SPRZEDAŻ ZNANEGO DZIENNIKA AMERYKAŃSKIEGO.

W Waszyngtonie prowadzone są obecnie rokowania przez spadkobierców majątku Johna R. Mc. Leana, właściciela wielkiego, bardzo poczytnego dziennika „Washington Post“ o sprzedaż tego dziennika prezesowi korporacji „United States Daily“, Dawidowi Lawrence. Cena sprzedaży ma wynosić trzy miliony dolarów.

LIST, KTÓRY WĘDROWAŁ 67 LAT.

Urzędnicy amerykańskiego miasta Tomington otrzymali w tych dniach list, adresowany do niejakiego porucznika Edwarda Mixe. Na liście widnieje stempel z roku 1862, porucznik Mixe zaś umarł już w roku 1864.

WOJNA MURZYŃSKA O „CZARNĄ HELENĘ“.

W pobliżu miejscowości Kranskop w prowincji Natal w Afryce południowej doszło onegdaj do poważnych rozruchów wśród ludności murzyńskiej. Podczas wesela wywiązała się walka pomiędzy przedstawicielami dwu wrogich plemion. Przyczyną zajścia była chęć zemsty za uprowadzenie „panny młodej“, która należała do innego plemienia. 14 gości weselnych zostało zabitych. Wśród ludności tubylczej panuje wielkie podniecenie. Władza obawia się dalszych rozruchów.

WIELKI METEORYT.

Do dzienników nowojorskich donoszą, że na farmie w pobliżu miasta Malinta w stanie Ohio, spadł odłamek meteorytu długości 10, a grubości 1.50 metra. Zjawisku temu towarzyszył huk i wstrząs tak mocny, że we wszystkich domach okolicznych powypadały szyby.

Georges Goyau o faszyzmie i Stolicy Apostolskiej.

Georges Goyau, członek Akademii Francuskiej, tak kończy swój artykuł w „Figaro“ o konflikcie między Watykanem i faszyzmem: „Między wychowaniem obywatelskim, jakie państwo faszystowskie chce zapewnić swej młodzieży a nawet ludziom dorosłym, w kadrach, które będą zależały tylko od tego państwa, a integralnym wychowaniem religijnym, jakie Kościół chce dać swoim wiernym wszelkiego wieku, niewątpliwie mogą wynikać tarcia. Państwo Boże — widać to już z samego określenia — orientuje się ku innym perspektywom i ku innym celom, niż państwo Cezara. Ale do epok prawdziwie wielkich należały te, kiedy pomiędzy obywatelem a chrześcijaninem nie było granicy nie do przebycia. Jakże Pius XI nie marzyłby o takim ideale dla narodu, który jest mu drogi? Potężna wyobraźnia del Duce jest zbyt wrażliwa na wielką wielkość chrześcijańskiego Rzymu, by miała nie przyjąć za prawdę, że polityka musi liczyć się z chrześcijańskim pojęciem państwa, z tem pojęciem, o które również my walczymy we Francji; a władcy gest, jakim Pius XI położył końcową kropkę nad kroniką zamieszek na szpaltach „Osservatore“, świadczy o jego ojcowiskim pragnieniu, by znaleźć, w spokoju, możliwość porozumienia, któreby zapewniło Akcji katolickiej we Włoszech tę samą swobodę rozkwitu, co w pozostałym chrześcijaństwie“. (KAP).

Literatura i teatr.

Oflara „sądu ludu“.

W Moskwie wydarzył się ostatnio wypadek, który wywołał poruszenie wśród młodzieży sowieckiej, uczęszczającej do wyższych uczelni. Organizacja komunistyczna w moskiewskim Instytucie gospodarczo-technicznym urządziła t. zw. sąd ludowy nad jednym ze studentów, Boguszewskim, którego oskarżono o to, iż nie pochodzi z rodziny proletariackiej, lecz z drobno-mieszczańskiej i dlatego nie powinien należeć do organizacji studentów proletariackich. Dalej oskarżono Boguszewskiego, iż jako młody literat wzoruje się ślepo na klasykach rosyjskich, zamiast przyczynić się do rozwoju literatury komunistycznej.

Sąd wydał na Boguszewskiego wyrok, lianbiący go i wylęczający ze szkoły i organizacji studentów. Po ogłoszeniu wyroku Boguszewski w oczach zgromadzonych studentów i komсомоłców popełnił samobójstwo.

PISARZE „POLSKI BURŻUAZYJNEJ! DRZYJCIE

11 lipca ma odbyć się w Mińsku wszechsowiecka narada polskich pisarzy proletariackich. Wybrano już komisję organizacyjną, na czele, której stoi Bruno Jasiński. Oświadczył on delegatom, iż „kompartia“ polska poleciła mu „przygotować w najbliższym czasie zastęp pisarzy proletariackich, którzyby mogli konkurować z pisarzami Polski burżuazyjnej“.

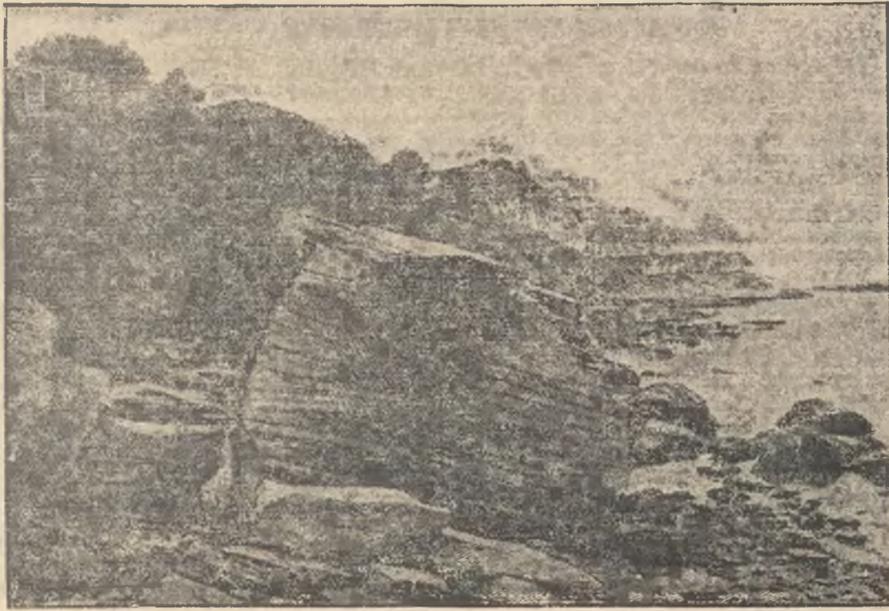
WIDMO ŚLIWIŃSKIEGO W STOŁECZNYCH TEATRACH.

W związku z reorganizacją teatrów miejskich warszawskich, krążą uporczywe pogłoski, jakoby sfery rządowe domagały się powrotu na stanowisko dyrektora teatrów p. Artura Śliwińskiego, który na tem stanowisku zaznaczył się najbardziej ujemną działalnością, doprowadzając teatry miejskie do upadku artystycznego i finansowego.

TEATRY LWOWSKIE BĘDĄ ZAMKNIĘTE PRZED SEZONEM.

Zarząd główny ZASP-u zawiadomił dyrekcję teatrów miejskich Lwowa, że o ile zaległe gaje artystów scen lwowskich nie będą wypłacone do 17 bm. ZASP uważać będzie konwencję za zerwaną z winy dyrekcji. Oznaczałoby to zamknięcie teatrów przed samym sezonem.

Wybrzeże wyspy Noirmoutier

niedaleko której zdarzyła się właśnie straszliwa katastrofa ze statkiem wycieczkowym „St. Philibert“, podczas której, jak stwierdzają dane urzędowe francuskie, zginęło przeszło 500 osób.

Od piątku dnia 19-go czerwca
W kinoteatrze
„ŚWIT“
DOM KATOLICKI
ul. Straszewskiego 18.

Wielki dramat morski, osnuty na tle krwawych walk w Chinach.
P. T.

NIEZWYCIĘŻONA FLOTA

Przez płonący wschód).

Ciekawa treść. Intryga komisarki przeciw kapitanowi angielskiego krążownika. Krwawe powstanie. Film wyświetlany poraz pierwszy w Krakowie

Wspaniała ilustracja orkiestry salonowej! — Z powodu letniej pory wyświetlamy tylko 2 przedstawienia dziennie od godziny 6 i 8 wieczór, w niedzielę od godziny 4 popołudniu.

Nikt nie odpowiada...

JAK ZGINĘŁO 18 MARYNARZY W PANCERNEJ TRUMNIE NA DNIĘ MORZA?

W ostatnich dniach zdarzyło się wiele katastrof zwłaszcza morskich, tak, że traci się miarę tragizmu, zawartego w ich wymiarach. Wiemy, że olbrzymią, największą chyba po „Titanicu“ katastrofą (pod względem ilości ofiar) było nieszczęście statku „St. Philibert“ u ujścia Loary. Przeszło pół tysiąca ludzi znalazło śmierć w burzliwych falach Atlantyku. Zginęli wszyscy nagle i szybko w rozwścieczonym żywiole, wszyscy ludzie „cywilni“, ojcowie rodzin, kobiety, dzieci, które wybrały się na wycieczkę do brzegów pobliskiej wysepki.

Niewątpliwie była to śmierć straszna. Ale parę dni temu ginęło w sposób nierównie straszniejszy kilkunastu marynarzy uwięzionych w łodzi podwodnej na dnie Oceanu Spokojnego na wodach chińskich. Oto angielska łódź podwodna „Poseidon“ zetknąwszy się z parowcem chińskim „Yu-Ta“ opadła w dół na 36 metrów głębokości.

Nad opancerzoną trumną, długości 80 metrów unosiły się leje zatłuszczonej od smarów wody. Równocześnie po zatonięciu łodzi (opadła ona w dół w trzy minuty po otrzymaniu ciosu dziobem parowca) wykwitło na powierzchni fal dziewięć osób z załogi „Poseidona“, którzy uratowali się zapomocą aparatów do oddechania. Wkrótce po nich wypłynęło na wierzch ze specjalnej wyrzutni ratowniczej łodzi 22 ludzi z załogi. Wszyscy z nich niemal mdleli, kiedy ich wyciągano na pokład parowca. Stało się to wskutek za szybkiej zmiany ciśnienia, między dopiero co opuszczoną 36-metrową głębią, a powierzchnią wody.

Naskutek alarmów parowca chińskiego w ciągu dwóch godzin zbiegło się na miejsce katastrofy dwanaście okrętów wojennych angielskich, operujących w pobliżu Portu Artura i portu Weihaiwei. Przybył też specjalny holownik japoński z eskadrą nurków.

Późnym wieczorem nurkowie rozpoczęli

NOWY TEATR W SZTOKHOLMIE.

Z początkiem nadchodzącego sezonu teatralnego nastąpi otwarcie nowego teatru w Sztokholmie. Teatr ten mieści się w gmachu dawnego cyrku, pojemność zaś jego obliczają na 1800 miejsc. Będzie to największy i najwspanialszy urządzony teatr w całej Skandynawii. Scena, szerokości 15 metrów, zaopatrzona będzie w maszynę najnowszego typu, co niewątpliwie wpłynie korzystnie na tempo granych sztuk i pozwoli na wystawienie t. zw. „kinematograficznych widowisk“ niezmiernie popularnych w Skandynawii, a polegających na nieustannej zmianie miejsc, w których rozgrywa się akcja.

pracę nad dotarciem do łodzi. Ale warunki wzburzonego morza i ciemność nocna uniemożliwiły ich pracę. Nazajutrz rano nurkowie rzucili się w wodę i po godzinie odszukali pozycję „Poseidona“. Na pukanie w metaliczne ściany łodzi odpowiedziano z wewnątrz. Dźwięki te zapomocą hydrofonu przeniesione były na pokład japońskiego holownika. Zawiązała się tragiczna rozmowa, wybijana młotem w alfabecie Morsego:

- Wielu was jest?
- Ośmiu.
- A inni?
- Nie wiemy.
- Macie powietrze?
- Na to nie było odpowiedzi. Nurek wystukał:
- Odwagi. Będziecie uratowani.

Ale z wnętrza łodzi nie było słychać żadnego głosu. Po pół godzinie usłyszano jeszcze uderzenia, słabutkie, wątle, z których nie można było rozróżnić nic.

Przez cały dzień pracowali nurkowie japońscy na zmianę, ale już od południa nikt nie odpowiadał na ich sygnały. Wieczorem z portu Weihaiwei dowództwo floty angielskiej, operującej na wodach chińskich, wystosowało następujący komunikat:

„Ustalono z całą pewnością, że zamknięci w zatopionej łodzi podwodnej angielskiej „Poseidon“ marynarze w liczbie 18-tu już nie żyją“.

W tej krótkiej depeszy mieści się całe piekło straszliwej śmierci w łodzi podwodnej. A więc czekali przez cały dzień i noc przy obowiązkowych maszynach, jedni oddzieleni od drugiej grupy. Miotani najzmienniejszą nadzieją, wpatrzni w ostatki ginącego powietrza, którego im brakło z minuty na minutę. Wiedzą dokładnie, jak długo im jeszcze wystarczy powietrza, ale do ostatniej chwili myślą, że przyjdzie ratunek.

Usiłowania wyciągnięcia łodzi na powierzchnię okazały się niemożliwe. Nazajutrz rano, t. j. na trzeci dzień po katastrofie, naskutek zarządzenia urzędowego zaniechano operacji celem wydobywania łodzi „Poseidona“ definitywnie. Okręty z opuszczoną do połowy masztu banderą opuszczały to tragiczne miejsce, uwalcząc ze sobą coraz to bliźniejsze relacje o śmierci i mecie załogi pancernej trumny. Jak stwierdzili nurkowie, którzy opuścili ostatni ściana łodzi, łódź pokryta została osadem mułu, roślin i żyłatek morskich grubym na 12 stóp. 8 ludzi zginęło żywcem zamurowanych ścianą pancerną, utopionych na dnie i obronionych mulem i wodorostami. Czytając wiadomości o śmierci tych ludzi nie zdajemy może sobie sprawy z ogromu tragedii marynarzy, umierających najokropniejszą ze śmierci.

Za duszę s. p.

ANTONIEGO HAWELKI

kupca i obywatela

odbędzie się

NABOŻEŃSTWO ŻAŁOBNE

w kościele N. Panny Marji
dnia 22-go czerwca b. roku
o godzinie 10-tej rano, na
które zaprasza się przyjaciół
i znajomych.

Sport.

Francuzi o Bocheńskim.

Znane pismo francuskie „L'auto“ zamieszcza krótki wywiad z naszym doskonałym pływakiem, Bocheńskim, który cytujemy:

„Bocheński jest niezaprzeczenie jedną z najpoważniejszych nadziei europejskiego pływactwa. Posiada on zaledwie 20 lat. Przepływa setkę w czasie 1 m. dwie piąte sek., co stanowi wynik czołowy jeśli chodzi o stary kontynent.

„Zapytujemy Bocheńskiego. — Jak z treningiem?

— Nie bardzo... W Gandawie trudno jest trenować. Istnieje tu tylko jeden basen pływacki, przeważnie przetłoczony i w dodatku zaokrąglony z obu stron. Przytem nie mam trenera. Kilku przyjaciół udziela mi swoich rad, a zresztą — większą część swego treningu prowadzę bez niczyjej kontroli i uwagi.

— Trening mój polega na tem, że za każdym razem przepływam 400—500 mtr. i ćwiczę „battement“ przez 10 minut.

Pismo francuskie dodaje: trening Bocheńskiego jest skromny, jeśli zważymy, że Taris codziennie przepływa do 1500 mtr., a japońscy pływacy nigdy nie schodzą poniżej 2000 mtr. codziennie.

Generałowie przeciwko admirałom.

Angielscy generałowie i admirałowie rokrocznie rozgrywają między sobą mecze w golfu, cricketa i tenisa.

W r. b. odbył się niedawno sensacyjny mecz w golfa Generałowie—Admirałowie. W meczu tym uczestniczył również książę Walji. Walcząc, jako admirał, książę Walji przegrał do generała Wauchpe. Natomiast walcząc w reprezentacji generałów w meczu „czterech“ wespół z gen. Howardem pokonał kontradmirała Selisa i Eliota.

W ogólnym wyniku meczu — wygrali jednak admirałowie.

MOTOCYKLOWE GRAND PRIX POLSKI.

W dniu 28 b. m. odbędzie się po raz trzeci w Katowicach wyścig motocyklowy o „grand prix Polski“. Wyścig poprzedzony zostanie międzynarodowym plakietyowym zjazdem gniazd dzistym do Katowic w dniu 27 b. m. Wyścig o „grand Prix“ rozegrany będzie na dystansie 328,8 km. W dniu następnym, 29 b. m., odbędzie się długodystansowy wyścig dla motocykli z wózkami. Do wyścigu stają najznakomitsi zawodnicy zagraniczni i polscy.

CARNERA ZWYCIĘŻA PRZESZ K. O.

Wczoraj w N. Jorku olbrzym włoski Carnera pokonał przez k. o. boksera Iren Pat Redmonda, w pierwszej rundzie. Na koniec b. miesiąca zapowiedziany został sensacyjny mecz Carnery z b. mistrzem świata wagi średniej, Mickey Walkerem.

WALKA O PIERWSZE MIEJSCE W TABELI LIGOWEJ.

Uwaga całej sportowej Polski będzie zwrócona w niedzielę na Kraków. Przedmiotem jej będzie oczekiwany z ogromnem napięciem wynik zawodów ligowych dwu czołowych obecnie klubów, tj. Wisły i Ruchu. Porażka w tych zawodach oznacza bardzo wiele, bo pozbawienie szans na zdobycie mistrzostwa wiosennego Ligi, a tem samem odsunięcie poważne od odegrania wybitniejszej roli w zdobyciu samego definitywnego tytułu mistrza Polski.

Oceniając przeto doniosłość spotkania, obie drużyny wystąpią do walki w jak najsilniejszych składach po solidnym treningu. Początek meczu na boisku Wisły o godz. 6-tej wieczorem poprzedzi o godz. 4-ej mecz drużyn młodszych.

Co słychać w Krakowie.

Kraków, dnia 20-go czerwca 1931.
Sobota 20: św. Sylwestrego.
Niedziela 21: św. Alojzego Gonzagi.
Niedziela 21: wsch. słońca o godz. 3.50 zach. o 20.12.

—:—:—
DZIŚ WIANKI. Sokół krakowski urządza dziś w sobotę o godz. 7.15 wieczór doroczny obchód Wianków na Wiśle.

DYPLOM INŻYNIERA ARCHITEKTY uzyskali na Politechnice lwowskiej pp. Zbigniew Oleś rodem z Krakowa i Kazimierz Barszczewski rodem z Lublina.

TERMIN UISZCZENIA OPLAT OD ZWYCZAJNYCH I ZBYTKOWYCH ŚRODKÓW PRZEWOZOWYCH jako to: powozów prywatnych, dorożek konnych, bryczek, wozów ciężarowych, spedycyjnych, meblowych, wózków ręcznych zarobkowych i t. p. przypada w dniach 1—15 stycznia za I półrocze, oraz w dniach od 1—15 lipca za II półrocze każdego roku bez rozsyłania osobnych nakazów płatniczych. Niedotrzymanie terminu płatności narazi interesowanych na ściąganie należności w drodze egzekucji, przy doliczeniu kosztów oraz procentów zwłoki.

NA WCZORAJSZYM TARGU placono następujące ceny: mleko niezbierniane 1 litr 30—40 gr, kwaśne 20—25 gr, śmietana 1.60—2 zł, masło zwyczaj. 1 kg. 3.20—3.40 zł, ser zwyczaj. 0.80 do 1 zł, jaja świeże szt. 10—12 gr, ziemniaki stare 1 kg. 14—15 gr, nowe 60—70 gr, buraki ćwikli z nacią 25—28 gr, marchew nowa z nacią 40—45 gr, cebula nowa z nacią 40—45 gr, pietruszka nowa z nacią 70—75 gr, salata szt. 0.05—10 gr, truskawki 1 litr 80—90 gr, poziomki letnie 0.80—1 zł, borówki 50—60 gr, kury szt. 3—6 zł, kureczka para 3—6 zł, kaczkę szt. 3 do 4 zł, gęsi 4—7 zł, karp 1 kg. 6 zł, szczupak 6—7 zł, lin 5 zł, wiślane średnie 3—3.50 zł, wiślane drobne 2.70—3 zł.

Z KRONIKI POLICYJNEJ. Włamanie się do gablotki sklepowej przy ul. Florjańskiej 36 i skradziono 100 m. jedwabiu w różnych kolorach oraz 20 m. sukna wartości około 1000 zł. — Nieznani sprawcy otworzyli wytrychem piwnicę przy ul. Prądnickiej 34 i skradli kilkadziesiąt flaszek piwa oraz 5 litrów miodu. — Ze sklepu przy pl. Nowym 9, skradziono pakunek zawierający 80 koszul przykrojonych do szyja. — Z wozu stojącego na ul. Brodzińskiego skradziono różne sorty tytoniowe wartości 240 zł.

POŻAR W LIBIAZU. Onegdaj około godz. 23.15 z nieustalonej przyczyny przyczynił się do gwałtownego pożaru w stodole A. Kani w Libiążu skutkiem czego spłonęło doszczętnie kilka zabudowań A. Kani, J. Pawłowskiego, I. Bigajana. Szkody wynoszą około 50.000 zł. W akcji ratowniczej brały udział straże pożarne z Chrzanowa, Libiąża i Moczydła.

—:—:—
ZWIADOMIENIA I KOMUNIKATY.
DYREKCJA PAŃSTW. SZKOŁY ZAWODOWEJ ŻENSKIEJ w Krakowie zawiadamia, że w roku szkolnym 1931/32 będzie otwarty kurs Izby Seminarjum krawieckiego. Egzamin wstępny odbędzie się 1-go września o godz. 8-mej rano. Egzamin wstępny do Szkoły przemysłowej na dział krawiecki, bielizniarstwa i haftu, oraz do Seminarjum Haftu i Seminarjum Gospodarskiego odbędzie się 25 b. m.

ZWIEDZANIE STAROZYTNEGO KOŚCIOŁA ŚW. TRÓJCY (Dominikanów), grobu św. Jacka, średnio-wiecznych krużganek, oraz wszelkich skarbów zabytkowych tej wspaniałej świątyni, odbędzie się dziś w sobotę pod kierunkiem Dra Dobrzyckiego. Wstęp 1 zł. Zbiórka o godz. 15.30 przed kościołem OO. Dominikanów.

ZAKŁAD BUDOWY ORGANÓW BRACIA RIEGER, KARNIOWI, ZAŁOŻYŁ W POLSCE EKSPozyTURĘ celem ułatwienia swojego połączenia z odbiorcami w R. P. P. i specjalnie celem obniżenia cen organów, napędów elektrycznych do miechów i t. d. Z powodu tego prosimy Przewielebne Duchowieństwo i Szanownych Panów Organizatów zwracać się teraz zawsze do Zakładu Budowy Organów Bracia Rieger, Ekspozytura w Krakowie, ul. Sienkiewicza 2 a. Nieobowiązujące kosztorysy, rysunki i t. d. bezpłatnie.

—:—:—
REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO.

Sobota: „Żeglarz“ (premiera — nowość — gościnne występy Mieczysława Fronkla).
Niedziela po południu: „Sztaba“ (ceny znizowane).
Niedziela wieczór: „Żeglarz“ (nowość — gościnne występy Mieczysława Fronkla).
Poniedziałek: „Pan Goldbach“ (gościnne występy M. Fronkla — przedst. popularne — ceny znizowane).

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“.
Sobota: „Hinkeman“ E. Tollera (po raz ostatni).
Niedziela: „Obcy“ J. Gordina.
Poniedziałek: „Cena życia“, 4-ta premiera Niemirowicz-Danczenki.

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

SWIT: „Niezwyciężona flota“.
WANDA: „Latarnia morska“.
SWIATOWID: „Czterech djabłów“.
SZTUKA: „Łódź podwodna S 13“.
APOLLO: „Krew na piasku“ (w gł. roli Rudolf Valentino).
CORSO: „Za krew braci“ — na scenie Micio Mirski.
WARSZAWA: („Red. La Rouge“) oraz „Pat i Patachon jako bohaterowie“.
UCIECHA: „Czar Tanga“.

—:—:—
M. FRENKIEL W „ŻEGLARZU“ SZANIAWSKIEGO. Dziś występuje teatr m. im. J. Słowackiego z premierą jedynej sztuki Jerzego Szaniaw-

Dziś wyrok w procesie o zamordowanie ojca.

Zapowiedziana na trzy dni przed trybunałem sądu przysięgłych w Krakowie rozprawa przeciw Zdzisławowi Burdzielowi, oskarżonemu o zamordowanie ojca, zakończy się dziś w sobotę. Na wczorajszej rozprawie miała być przesłuchana siostra oskarżonego na pewne intymne okoliczności; przesłuchanie nie nastąpiło, gdyż Burdzielówna korzystając z dobrodziejstwa ustawy uchylila się od zeznań. Na wniosek prokuratora sąd przesłuchał dwóch nowych świadków, którzy na poprzedniej rozprawie nie występowali, a którzy obciążyli Burdziela przytaczając dowody z których wynika, że oskarżony nosił się od dłuższego czasu z zamiarem zgładzenia ojca. Celem przeprowadzenia konfrontacji między dwoma świadkami, rozprawę odroczone do dnia dzisiejszego.

Przy końcu rozprawy doszło do incydentu między obrońcą oskarżonego a przewodniczącym wiceprezesem Hublem. Mianowicie obrońca postawił wniosek o zaprotokulowanie, że na początku rozprawy wylosowano 13 sędziów przysięgłych zamiast 12-tu i jednego zastępcę. Przewodniczący zarządził zaprotokulowanie tego wniosku, z tem, że przekaże go Izbie adwokackiej. Po przerwie przewodniczący wyjaśnił, że losowanie sędziów przysięgłych odbyło się zgodnie z przepisem procedury, mianowicie najpierw wylosowano 12-tu przysięgłych a 13-ty wylosowany zajął miejsce na ławie jako zastępca.

„CAVALLERIA RUSTICANA“.

Już od dłuższego czasu panował — jak się to często zdarza — antagonizm między parobczakami wsi Mszanka a mieszkańcami Stróżów ki pod Gorlicami. Przy każdej sposobności przychodziło do zająć między przedstawicielami obu wsi. Dnia 24 grudnia 1929 zetknęli się w karczynie Bergmanowej w Stróżówce, dokąd przybył na urlop Franciszek Tabor strzelec i Michał Trybus kanonier. W karczynie zostali urlopnicy gromadę parobczaków ze wsi Mszanka w ilości około 20-tu. Na widok wędrujących do karczmy żołnierzy, zawrzało w gromadzie chłopów z Mszanki jak w ulu.

skiego. Dotąd w Krakowie niegranej. Jest nią 3-aktowa komedia p. t. „Żeglarz“, której punktem wyjścia jest tak często obecnie dyskutowany problem zdzierania anegdoty z wielkich postaci, osnutych legendą. Ten ciekawy motyw, który gościnna akcja „antybrzoźowicza“ Bona stawiała nieraz w ogniu namiętnych dyskusyj, ujął Szaniawski w swoisty sposób, w formie bajki współczesnej, okrojonej właściwym mu ironicznym humorem. Znakomity gość sceny krakowskiej M. Fronkiel igra w komedji wilka morskiego, który wcale nie był tem, za co go uważają rodacy. Galerje humorystycznie njętych postaci komedji tworzą pp.: Kłosińska, Ludwiżanka, Fabisiak, Kaczmarski, Kulakowski, Szyndler, Turski, Senowski, Wroński, Drohojka, Łasoniówna, Utnik, Wichurski. Reżyseria J. Szyndlera. Kończąc się gościna M. Fronkiel, przyniesie w poniedziałek, ze względu na liczne życzenia szkół i wycieczek, popularne, po cenach znizowanych przedstawienie „Pana Goldbach“. Jutro po południu zawsze ciesząca się powodzeniem „Sztaba“ Leczyckiego.

DZIŚ W TEATRZE „BAGATELA“ PO RAZ OSTATNI „HINKEMAN“ E. Tollera z Dr Pawłem Barakowem w głównej roli. W poniedziałek 22 bm. czwartą premiera pt.: „Cena życia“ Niemirowicz-Danczenki, w wykonaniu Bracia. Utwór ten będzie w Krakowie grany po raz pierwszy. Bilety sprzedaje kasa teatru „Bagatela“ od godz. 10—2 po południu i od 4—8.30 wieczór.

ŚWIETNY ROSYJSKI ZESPÓŁ BALAJKOWY, którego produkcje instrumentalne odznaczają się przedwzrostkiem zgraniem się wszystkich instrumentów, jakby stworzonych do wyśpiewywania smętnych rosyjskich romansów cygańskich, pieśni zabajkalskich, wystąpi z jedynym koncertem we wtorek 23 b. m. w Starym Teatrze. Chcąc uprzyjemnić szerszej publiczności zaznajomienie się z motywami ludu rosyjskiego, ustalono ceny miejsce znizowane.

—:—:—
„KRÓLOWA PRZEDMIĘSCIA“ sukcesowa sztuka ludowa znanego i cenionego autora wodewiłów Konstantego Krumłowskiego znajdzie się na scenie Teatru Wielkiego we Lwowie we wtorek 23 b. m., w inscenizacji p. Schillera. Obsada popularnej sztuki p. Krumłowskiego daje gwarancję, że wybitne walory tej sztuki znajdują należyte wypuklenie. Wśród wykonawców znajdują się Berski, Miedzińska, Dąbrowski, Krasnowiecki, Ratschka i i. Tytułową rolę odtworzy znana ze scen krakowskich Zuzanna Łozińska. W kołach teatralnych Lwowa wzięła „Królowej Przedmieścia“ na scenie lwowskiej niewątpliwie sukces, przyczem słusznie dają się słyszeć uwagi, że Teatr krakowski winien w przyszłym sezonie objąć swoim repertuarem także i dorobek teatralny Krumłowskiego.

Przyszłość Narodu — to młodzież.

Niema chyba nikogo wśród wszystkich warstw społeczeństwa, komu by na sercu nie leżała przyszłość młodzieży. Wszyscy doskonale zdajemy sobie sprawę, że młodzież, ten kwiat społeczeństwa i jego zarazem nadzieja na przyszłość, wymaga specjalnej opieki ze strony starszych, którzy winni wyteżyć wszystkie swe siły na jak najlepsze przygotowanie młodzieży do życia i czekających ją obowiązków. Bardzo dobrze wiemy, jakie niesłychane spustoszenie

Bez balastu dyplomatycznego wypowiedzieli oni wojnę urlopowanym żołnierzom. Rozpoczęła się bitka, która z karczmy przeniosła się wkrótce na gościniec i w czasie tej bitki porażeni zostali Jan i Jakób Presserowie murarze z Mszanki. W szczególności Janowi Presserowi rozłupano czaszkę, oraz przebito dwukrotnie plecy. Rany głębokie w plecach, drażące aż do opłucnej, uznali lekarze za bardzo ciężkie, zagrożające życiu. Jakób Presser został lekko zraniony w twarz i palec. Tabor zaś otrzymał trzy rany klute w plecy, które dzięki mundurowi i płaszczowi sukienneemu nie były głębokie. Po zajściu Tabor wrócił do pułku i leczył się w szpitalu wojskowym, podczas gdy Jan i Jakób Presserowie wnieśli doniesienie kamie zarówno przeciw Taborowi, jak i Trybusowi o ciężkie uszkodzenie ciała.

Na wczorajszej rozprawie, która toczyła się przeciw żołnierzom Franciszkowi Taborowi i Michałowi Trybusowi przed trybunałem wojskowym w Krakowie, oskarżeni do winy się nie przyznali, twierdząc, że napadnięci zostali przez gromadę parobczaków ze wsi Mszanka i że w czasie bitki Tabor pokłuty nożem bronił się i być może, że bronił się bagnetem uderzył Jana Pressera, jednak zadane mu rany nie pochodzą z jego rąk, bo wśród tłumtu mógł Jan Presser otrzymać pchnięcie nożem od kogoś innego. Przesłuchany na rozprawie Jan Presser w charakterze świadka przedłożył trybunałowi z całym spokojem kawałek swej czaszki wielkości monety 5-cio zlotowej twierdząc, że uszkodzenia czaszki, oraz przebiecia doznał od Tabora. Zeznania dalszych świadków, uczestników bitki były chaotyczne i nie mogły dać dokładnego obrazu przebiegu zajścia.

Trybunał, któremu przewodniczył mjr. k. s. Dr. Guenther po dłuższej naradzie ogłosił wyrok uwalniający Tabora od zarzutu zbrodni ciężkiego uszkodzenia ciała z art. 467 kod. z r. 1903 a przyjąwszy jedynie winę występku przekroczenia granic obrony koniecznej z art. 473 zasądził Tabora na 3 miesiące aresztu z zawieszeniem kary na przeciąg 1 roku. Trybusa zaś uwolnił od wszelkiej winy i kary.

wśród młodzieży, zwłaszcza miejskiej szerzy gruźlica znajdująca podatny grunt u młodych organizmów wycieńczonych nauką, a częstokroć wielkim niedostatkiem, zmuszonych oddychać stęchłym, zapyłonym powietrzem murów miejskich, sal szkolnych, niejednokrotnie nieodpowiadających prymitywnym warunkom higieny.

Przechodzą wakacje, rok szkolny ma młodzież prawie już za sobą i starsze społeczeństwo powinno pomyśleć o umożliwieniu młodzieży wyjazdu na wieś, aby mogła balsamicznym powietrzem oddychać, przebywając na stołcu wśród czystych lasów i pól dla zgromadzenia nowych sił i energii do dalszej pracy. W niedzielę w tym to też celu czynny i dbający o zdrowie młodzieży zarząd Tow. kolonij wakacyjnych w Porębie Wielkiej urządza w Krakowie zbiórkę uliczną na kolonje wakacyjne. Nie braknie chyba nikogo, kto by na tak wzniosły cel nie zechciał dać kilku groszy z tem głębszym przekonaniem, że walenie przyczynia się do walki o zdrowie fizyczne i co za tem idzie zdrową duszę młodego pokolenia.

Komisarz rządu m. Krakowa i jego zastępca.

Jak się dowiadujemy, sprawa nominacji Rady m. Krakowa uległa pewnemu odroczeniu z uwagi na nadchodzący okres ferij letnich. Nominacja Rady ma nastąpić z początkiem września; w każdym jednak razie w najbliższych dniach ma ustąpić całe Prezydium miasta. Wojewoda krakowski ma zamianować komisarzem rządu pułk. Belinę Prażmowskiego a jego zastępcą wicepr. m. Ostrowskiego. Rada przyboczna pozostanie w niezmienionym składzie do września jako organ doradczy (bez dotychczasowych kompetencji) komisarza rządu. Tak więc na emeryturę przejdzie dotychczasowy prezydent p. Rolle, wiceprez. Wielgus ma otworzyć kancelarię adwokacką, wiceprez. Schneider będzie wykonywał praktykę lekarską a wiceprez. Landau poprowadzi nadal kancelarię adwokacką. Trzej ostatni wiceprezydenci odchodzą bez emerytury.

Archidiecejalne Koło Księży Abstynentów

W Domu Katolickim wobec Ks. Biskupa Rosponda odbyło się onegdaj zebranie księży abstynentów archidiecezji krakowskiej. Po wysłuchaniu referatu organizacyjnego ks. Galdyńskiego z Poznania, generalnego sekretarza ogólnopolskiego Związku, postanowiono utworzyć archidiecejalne Koło Księży Abstynentów. Do prezydium wybrano ks. Józefa Jońca z Balina jako prezesa, oraz ks. Władysława Swiżka z Poronina i ks. Michała Migdała z Krakowa. Prezydium Koła powierzono przygotowanie sekcji duszpasterskiej na Polskim Kongresie Przeciwalkoholowym w Krakowie i delegowano prezesa Koła na członka Komitetu kongresowego, oraz na stałego przedstawiciela

Księży Abstynentów w Zarządzie Polskiego Towarzystwa Walki z Alkoholizmem „Trzeźwość“.

W hołdzie św. Antoniemu.

Staraniem Sekcji Miłosierdzia III Zakonu św. Franciszka, odbędzie się w niedzielę 21 bm. o 12 w południe w sali złotej Domu Katolickiego uroczystość hołdu młodzieży św. Antoniemu z Padwy wielkiemu miłośnikowi niewinności w 700-ną rocznicę Jego śmierci. W programie: przemówienie, produkcje muzykalno-wokalne oraz żywy obraz z deklamacją i śpiewem. Czysty dochód z uroczystości przeznaczony na chleb dla najuboższych. Bilety w cenie 2 zł., 1.50 zł. i 20 gr. dla dzieci do nabycia w klasztorach: OO. Bernardynów, Franciszkanów, Kapucynów i Reformatów a w dniu przedstawienia na dwie godziny przed rozpoczęciem, przy wejściu na salę.

Chrześcijański front gospodarczy.

W sali Bolońskiego w Ryuku gł. odbyło się liczne zebranie dyskusyjne „Chrześcijańskiego Frontu Gospodarczego“. Po zagajeniu przez inż. Adelfmana zdał referat z dotychczasowej działalności Frontu Gospodarczego wiceprezes Latinik. Rezultatem dotychczasowej pracy jest wydanie „Przewodnika po Krakowie“. Przewodnik ten, bardzo bogaty w treść, zawiera część turystyczną dla przyjezdnych i zwiedzających zabytki miasta, dalej zawiera skrowidz władz, urzędów, instytucyj, towarzystw, zakładów, wolnych zawodów i firm chrześcijańskich.

Referent wskazał na trudności, z jakimi musi obecnie walczyć polski handel i polskie rękodzieło wobec konkurencji niemieckiej i żydowskiej, jako też kryzysu gospodarczego w całym świecie. Jako środek samoobrony podał metody i system, których używają mniejszości narodowe, aby do rozwoju polskiego dobrobytu i utrzymania stanu posiadania nie dopuścić. Wzorując się na innych narodach powinien i polski naród, wobec ogólnej biedy, ograniczyć swe wymagania do minimum konieczności życiowych, a poza tem przy zakupach uwzględniać swych rodaków według hasła „Swój do swego po swoje“.

Po referacie wywiązała się bardzo żywa dyskusja, w której wyrażono życzenie zorganizowania częstszych takich zebrań dyskusyjnych, celem uzgodnienia zapatrywań i zbliżenia się wszystkich sfer zainteresowanych sprawą gospodarczą. Jednogłośnie uchwalono protest przeciwko zamierzonemu pogwałceniu ustawy o spoczynku niedzielnym.

Rowerem dokoła Polski.

Redakcję naszą odwiedził p. Józef Mijał, członek W. K. S. Legja w Warszawie, odbywający podróż rowerem dokoła Polski. Tura wynosi mniej więcej 3200 km. Dotąd odbył on już 1038 km. Z Krakowa dalsza marszruta prowadzi przez Wolbrom, Radom, Łódź, Poznań, Gdynię, Bydgoszcz, Łomżę, Grodno, Wilno, Białystok i Siedlce do Warszawy. Śmiały wyczyn sportowy dzielnego cyklisty ma na celu trening przed wyściem nad polskie morze. Nadto p. Miłski jako utalentowany rysownik tworzy album „Polski Sportowej w karykaturze“, do którego robi karykatury wybitnych sportowców całego kraju.

Budowa 2-go rurociągu tłocznego ukończona.

Dnia 18 bm. odbyło się posiedzenie Komisji wodociągowej, na którym przedstawione zostały sprawozdania Zarządu Wodociągu za rok 1930/31; z ruchu wodociągu miejskiego z wykonanych inwestycji i budowy II-go rurociągu tłocznego z Bielna do zbiornika. Rurociąg ten został już ukończony jak również ukończony rurociąg ze zbiornika do wylotu ul. Wolskiej, przez co mieszkańcy mają zapewnioną ciągłość w dostawie wody, której nie było przy jednym rurociągu doprowadzającym wodę do miasta. Rurociąg przez Błonia położony jest w osi przyszłej Al. Focha pod wałem, którego korona leży na wysokości projektowanej tam ulicy. Komisja rozpatrywała oferty na dostawę materiałów w r. 1931/32, między innymi na urządzenie maszynowe dla przepompowni przy ul. Bronowickiej dla podniesienia w tych okolicach ciśnienia wodociągowego, oraz na urządzenie podstępnej pracowni bakteriologicznej i chemicznej w Bielnie.

Rok zał. 1880. Naistarszy skład Tel. Nr 104-65.

FORTEPIANOW

Firmy WŁADYSŁAW BOŁOŃSKI

(dawniej Zygm. Raba)

Kraków, Rynek Główny 34.

(Pałac Spiski)

poleca w wielkim wyborze Krajowe i Zagraniczne fortepiany, pianina, fisharmonje na bardzo korzystnych warunkach. — Ceny konkurencyjne.

Używane fortepiany i pianina, z gwarancją zawsze na składzie.

Własna Sala Koncertowa.

Życie gospodarcze.

Zmiana podatku wojskowego.

Rada Ministrów opracowała projekt rozporządzenia o wysokości i sposobie poboru podatku wojskowego, oraz podziału jego między państwo a gminy.

Projekt ten przewiduje, że osoby zwolnione w części lub całkowicie od służby wojskowej, płacić będą podatek wojskowy na rzecz państwa w formie dodatku do podatku dochodowego w wysokości 10 lub 20%, zależnie od tego, czy są niezdolne całkowicie do służby wojskowej, czy też tylko do służby z bronią. Osoby nie podlegające podatkowi dochodowemu, płacić będą podatek wojskowy na rzecz gmin w wysokości 10, względnie 15 zł. rocznie.

Spadek produkcji węgla w maju.

Eksport węgla wzrósł trochę.

Produkcja węgla w miesiącu maju obniżyła się bardzo poważnie, bo o 245 tys. t., względnie o 9%, wynosiła bowiem według przewidywanych obliczeń ogółem 2.650 tys. tonn. Spadek produkcji dotyczy wszystkich okręgów.

Ogólny zbyt węgla w maju wyniósł 2.400 tys. tonn, czyli w porównaniu z kwietniem obniżył się o 68 tys. tonn.

Wysyłki węgla na rynek krajowy wynosiły w maju 1.246 tys. tonn, gdy w kwietniu 1.360 tys. tonn, zmniejszyły się więc o 116 tys. tonn. Na tak poważny spadek wpłynął przede wszystkim zupełny brak zbytu na węgiel opałowy, jak również długotrwały i stale przybierający na sile kryzys gospodarczy.

Ubytek poniesiony na rynku krajowym wyrównany został częściowo, podobnie, jak w poprzednim miesiącu wzrostem eksportu, który podniósł się z 1.101 tys. tonn w kwietniu do 1.154 tys. tonn w maju, czyli o 53 tys. tonn. Zauważyć jednakże należy, że w wywozie zaznaczyło się poważne przesunięcie w kierunku rynków wolnej sprzedaży, wskutek czego położenie finansowe kopalń uległo dalszemu pogorszeniu. Wysyłki bowiem na rynki konwencyjne obniżyły się z 262 tys. tonn w kwietniu na 215 tys. tonn w maju.

Przyczyny spadku wysyłek na rynki konwencyjne — to ogólny kryzys gospodarczy, zaistniał w wielu gałęziach przemysłu, zła sytuacja finansowa, szczególnie w Austrii a następnie faworyzowanie i popieranie węgla produkcji rodzimej. Wzrost zaś wywozu węgla na rynki wolnej sprzedaży tłumaczy się wzmocnieniem wysyłkami na rynki północne, a w szczególności do Danii, Finlandji, Szwecji i Norwegji, dokąd skierowano w maju 561 tys. tonn, wobec 506 tys. tonn w kwietniu. Podkreślić również trzeba wzrost wysyłek w kierunku rynków zachodnio-europejskich, a w pierwszej linii do Francji i następnie do Włoch.

Nowe działy przemysłu metalowego.

Pomimo kryzysu przemysłu metalowego wprowadził nowe działy produkcji, przystępując do wyrobu nowych artykułów. Mamy więc do zaznaczenia, między innymi, powstanie wyrobu motorów spalinowych, typu morskiego, w szczególności dla kutrów rybackich, który zapoczątkowała fabryka „Perkun” w Warszawie. Warsztaty Mechaniczne „August Deloff” w Warszawie rozpoczęły z dobrym skutkiem wyrób stemplowniczo-pozłotowych, przyjętych przez Pocztę Polską, które dotychczas trzeba było sprowadzać z zagranicy. Fabryka „Konrad, Jarnuszkiwicz i Ska” rozpoczęła wyrób mebli z rur stalowych. Wyrób maszyn włókienniczych w Polsce wykazał dalsze postępy, gdyż „Fabryka Maszyn Bracia Lange” w Łodzi rozpoczęła budowę krosien tkackich do jedwabiu, które poprzednio nie były u nas wyrabiane.

SPRZEDAŻ MIEJSC NA GIELDZIE ZA 212.000 DOLARÓW.

Na giełdzie nowojorskiej sprzedano w dniu 11 b. m. miejsce na giełdzie za 212.000 dolarów, podczas gdy dnia 28 maja b. r. zapłacono za takie miejsce 210.000 dolarów.

OFICJALNA GIEŁDA WALUTOWA.

Warszawa 19 czerwca. Dolar 8,95, 8,97, 8,93. Dewiza: Belgja 124,20, 124,51, 123,89; Holandia 359,26, 360,16, 358,36; Kopenhaga 298,96, 299,56, 298,36; Londyn 43,40, 43,51, 43,30; Nowy Jork telegraficznie 8,92, 8,94, 8,90; Paryż 34,95, 35,05, 34,86; Praga 26,43, 26,49, 26,37; Szwajcaria 173,30, 173,73, 172,87; Włochy 46,72, 46,84, 46,60; Berlin w obrotach prywatnych 211,85.

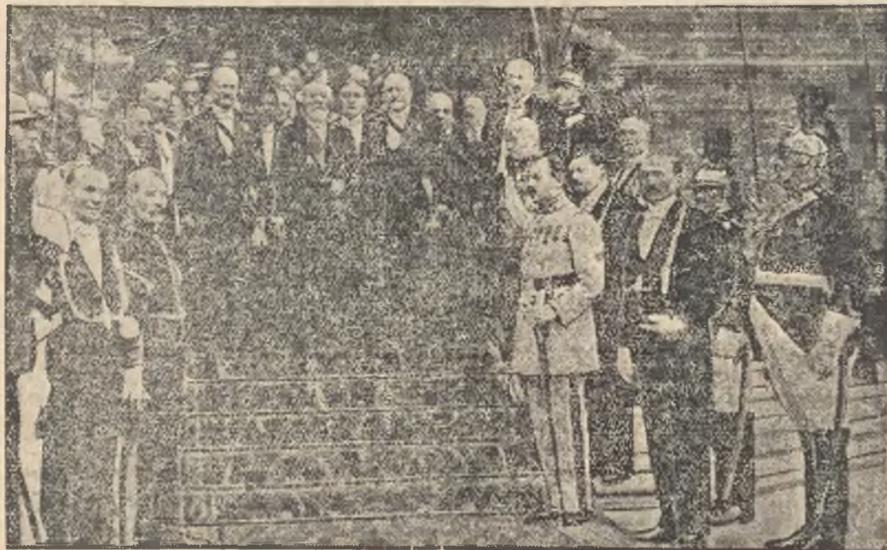
KURSA OBLIGACJI.

Akcje: Bank Polski 114 — Lilpop 15 — Starachowice 8.
Pożyczki: 3% premjowa budowlana 88 — 5% konwersyjna 46,75 — 6% dolarowa 72—74 — 7% stabilizacyjna 77,50 — 8% Listy Zastawne Banku Gosp. Kraj. 94 — 7% Listy Zastawne Banku Gosp. Kraj. 83,25.

GIEŁDA W ZURYCHU.

Zurych 19 czerwca. Paryż 26,17, Londyn 25,05, Nowy Jork 5,15,07, Belgja 71,70, Włochy 26,96, Hiszpanja 50,50, Holandia 207,32, Berlin 122,23, Wiedeń 72,37, Sztokholm 138,10, Oslo 137,95, Kopenhaga 137,92, Sofja 3,73, Praga nienotowana, Warszawa 57,70, Budapeszt 90,02, Białogród 9,11, Ateny 6,68, Konstantynopol 2,44, Bukareszt 3,06.

Nowy prezydent Francji

Doumer objął już przed kilku dniami urządowanie. Widzimy go tutaj przed ratuszem paryskim w otoczeniu najwyższych dygnitarzy państwa, zarówno cywilnych, jak wojskowych. Z lewej strony widzimy prezesa senatu Lebruna, pośrodku prezydenta Francji, a po prawej stronie — prezesa izby poselskiej Buissona. Między Lebrunem i prezydentem stoi premier francuski, Laval.

Dziś

w kinoteatrze
dźwiękowym

„WANDA“

w kinoteatrze
dźwiękowym

ulica św. Gertrudy 5. tel. 124-13.

Rekordowa komedia dźwiękowa arcywesołych wydarzeń i amerykańskich nieprawdopodobieństw!
Najweselszy film sezonu!

COHN i KELLY W SZKOCJI

Arcyzabawne przygody pełne oryginalnego humoru, ekscentrycznych pomysłów i kapitalnych awantur. — W rolach tytułowych dwaj niedoścignieni pionierzy humoru

GEORGE SIDNEY, CHARLIE MURRAY.

Kapitałne sytuacje! — Bezkonkurencyjny dowcip! — Niezrównany komizm!

Ponadto dźwiękowa farsa amerykańska w 2 aktach (WAWY BRACISZKA, oraz inne dodatki dźwiękowe).

2 godziny gwarantowanej zabawy i nieustannego śmiechu godzin 2.

Program dla wszystkich dozwolony.

Początek seansów o godz. 5, 7, i 9-10, w niedzielę o godzinie 3, 5, 7, i 9-10.

Ceny miejsc normalne.

Polityka rolna z r. 1930 będzie kontynuowana.

UCHWAŁY KONFERENCJI ROLNEJ. — OGÓLNIKOWE PRZEMÓWIENIE P. PRYSTORA.

We czwartek zakończyły się w Warszawie obrady konferencji w Ministerstwie Rolnictwa nad ustaleniem zasad polskiej polityki rolnej w roku gospodarczym 1931/32. W plenarnym posiedzeniu końcowym, oprócz przewodniczącego p. ministra rolnictwa i zaproszonych przez niego przedstawicieli organizacji rolniczych, wzięli udział p. premier Prystor, pp. ministrowie Norwid-Neugebauer, Jan Piłsudski, Kozłowski, Kühn i kilku wiceministrów.

Dyrektor departamentu ekonomicznego p. Rose złożył sprawozdanie z prac komisyjnych i uchwał powziętych przez połączone komisje. Uchwały te są bardzo obszernie i obejmują 28 stron druku maszynowego. Na specjalną uwagę zasługuje wstęp ogólny do rezolucji, w którym:

„Konferencja stwierdza, że wytyczne państwowej polityki rolnej, stosowane od początku roku 1930, a ustalone w porozumieniu z zorganizowanym społeczeństwem rolniczym wytrzymały próbę życia i nie wymagają zasadniczych zmian. Utrzymać należy zatem zasadę daleko idącej ochrony naszych produktów rolnych na rynku wewnętrznym i nadal stosować wszelkie środki, mogące zapewnić możliwie najkorzystniejsze spieniężenie istniejących nadwyżek eksportowych.

W tym celu winien być przedewszystkiem utrzymany system zwrotu ceł przy wywozie zboża i pewnych artykułów hodowlanych, i winny być kontynuowane wysiłki, zmierzające do zrationalizowania naszego eksportu.

Ponieważ polskie przesilenie rolnicze ma

swe źródło nie tylko w depresji cen światowych, ale również w charakterystycznym dla wschodniej Europy nadmiernym obciążeniu rolnictwa krótkoterminowym długiem, będącym naturalnym wynikiem dwuletniej deficytowej gospodarki w kraju ubogim w kapitały, więc problemy kredytowe wysuwają się obecnie na czoło zadań bieżącej polityki rolnej. Dlatego też winny być kontynuowane wysiłki, zmierzające do konwersji bądź też likwidacji istniejącego długu krótkoterminowego.

Po krótkim przemówieniu min. Janty-Polczyńskiego zabrał głos p. Prystor. P. Premier oświadczył, że rząd dezzyderaty rolnictwa rozważa i poważnie decyduje, które z nich będą mogły być uznane za część składową i niezbędną całości polityki gospodarczej państwa.

Jeśli chodzi o politykę celną, rząd nadal będzie stosował wszystkie środki, znajdujące się w jego dyspozycji, a zmierzające do ochrony celnej wytwórczości rolniczej. Postępowanie takie jest podyktowane nie tylko sytuacją na rynkach międzynarodowych oraz zarządzeniami innych państw, lecz również koniecznością osiągnięcia i ustabilizowania warunków opłacalności pracy na roli.

Co do akcji kredytowej dla rolnictwa, to rząd będzie nadal prowadził w ten sposób, ażeby rolnictwu dać możliwość niewysprzedawania się natychmiast po zbiorach.

Organizacja handlu produktami rolnymi jest zadaniem organizacji rolniczych. Zarówno dostarczanie wytwórczości roślinnej i zwierzęcej do warunków i potrzeb rynków międzynarodowych, jak również sprawne działanie aparatu handlowego, obsługującego eksport rolniczy w tej dziedzinie, zależy jedynie i wyłącznie od sfer zainteresowanych, bowiem zadaniem polityki gospodarczej rządu może być tylko stwarzanie odpowiednich warunków dla pracy sfer zainteresowanych.

Na zakończenie wypowiedział p. premier życzenie, by każdy rolnik tak samo, jak kupiec i przemysłowiec, wziął ołówek do ręki i skrupulatnie liczył nawet jeden grosz przed dokonaniem każdego wydatku. Niech każdy rolnik, licząc skrupulatnie wydatki, pamięta o tem, że rozsądna, gospodarczo-pożyteczna oszczędność jest niezbędnym warunkiem powodzenia w walce z trudnościami gospodarczymi.

Radio.

Rozbudowa programów sportowych w „Polskim Radjo“.

Współpraca „Polskiego Radja” ze sportem stopniowo rozszerza zakres swych zainteresowań. Poza programem sportowym „Polskiego Radja”, opierającym się głównie na transmisjach z najważniejszych imprez sportowych, na odczytach, feljtonach i komunikatach, Dyrekcja „Polskiego Radja” w porozumieniu z Państw. Urzędem Wych. Fiz. postanowiła wprowadzić do dotychczasowych programów sportowych innowacje. Mianowicie, poczynając od dnia 21 czerwca br. wygłaszane dotychczas o godz. 22.50 codziennie komunikaty sportowe zostaną rozszerzone i będą wygłaszane w dwóch serjach o godz. 20.10 i 22.00. Dotyczy to tylko dni powszednich, w święta bowiem komunikat sportowy wygłaszany będzie w jednej edycji, o godzinie 22.15.

W ten sposób Dyrekcja „Polskiego Radja”, dbając o swoich słuchaczy-sportowców, oraz wszystkich tych, którzy sportem się interesują, udostępnia komunikaty sportowe jaknajszerszym sferom radiosłuchaczy, gdyż dotychczas zbyt późna godzina wygłaszania komunikatów sportowych utrudniała wielu osobom ich odbiór, szczególnie radiosłuchaczom prowincjonalnym i młodzieży.

W ślad za tem nastąpi rozszerzenie istniejącego już działu odczytów sportowych do dwóch lub trzech (w zależności od pory roku) odczytów miesięcznie. Wobec tych zmian zreformowany sportowy program „Polskiego Radja” będzie zawierał:

1) codzienne komunikaty sportowe, wygłaszane w dwóch serjach;

2) perjodyczne 5-minutowe komunikaty Państw. Urzędu Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk. oraz Państw. Związków Sportowych w czwartki o godz. 20.10;

3) sporadyczne komunikaty sportowe z ważniejszych imprez wygłaszane bezpośrednio po zakończonych zawodach (jak np. komunikat z biegu narodowego, z mistrzostw bokserkich Polski, z matchu Petkiewicz-Kusociński itp.);

4) perjodyczne 15-minutowe tygodniowe odczyty i komunikaty sportowe, wygłaszane w drugą, trzecią i czwartą sobotę każdego miesiąca o godz. 15.45 oraz w każdy pierwszy piątek każdego miesiąca o godz. 15.45.

5) sporadyczne feljtony i wywiady sportowe, oraz

6) transmisje z najciekawszych imprez sportowych z całej Polski.

Programy stacji radiowych.

Niedziela 21 czerwca.

Kraków (312.8). G. 10 Nabożeństwo ze Lwowa 11.58 Sygnał czasu, hejnał; 12.10 Płyty gramofonowe; 13.10 Komunikat meteorologiczny; 13.20 Muzyka i odczyt; 14.10 Odczyt pt.: „O zawodzie prawniczym”; 14.25 Muzyka z Warszawy; 14.35 Odczyt pt.: „Wiedza przeciw zbrodni” — wygłosił prof. L. Wyżrzywański; 14.50 Muzyka z Warszawy; 15 Inż. Wł. Kawecki: „Wydmy piaszczyste, ich ustalenie i zalesianie”; 15.20 Odczyt i muzyka; 16 „Kronika rolnicza” — dr W. Płoski; 16.20 Muzyka z Warszawy; 16.46 Program dla dzieci starszych; 17.15 Płyty gramofonowe; 17.35 Komunikat „Z przed stu lat”; 17.40 Koncert; 19 Rozmaitości; 19.20 Płyty gramofonowe; 19.40 Skrzynka techniczna; 19.55 Komunikat meteorologiczny; 20 Odczyt z Warszawy; 20.15 Koncert i kwadrans literacki; 22 Feljton; 22.15 Komunikaty; 22.25 Program na dzień następny; 22.30 Koncert; 23 Muzyka lekka i taneczna.

Lwów (386.7). G. 10 Nabożeństwo z kościoła Archikatedralnego we Lwowie. Transmisja na wszystkie stacje polskie; 14.10 Program, skrzynka pocztowa. Korespondencję bieżącą omówi dyr. programów, p. J. S. Petry; 17.15 Kwadrans strzelecki. Prelekcja p. M. Stroniskiej; 19.35 !!! Trzy wykrzykniki p. W. Budzyńskiego.

Warszawa (1411.8). G. 10 Nabożeństwo ze Lwowa; 11.58 Sygnał czasu, hejnał krakowski; 12.05 Program na dzień bieżący; 12.10 Koncert popularny; 13.10 Państwowy Instytut Meteorologiczny; 13.20 Dalszy ciąg koncertu; 13.40 „Nowogródzyczna Mickiewiczowska”; 14 Muzyka; 14.10 Skrzynka pocztowa; 14.25 Koncert; 14.35 Odczyt z Krakowa; 14.50 Koncert; 15 Odczyt rolniczy „O porażkach leśnych”; 15.20 Koncert; 15.30 Odczyt rolniczy „Jedźmy owoce i warzywa”; 15.50 Koncert; 16 Odczyt rolniczy „Beton w zastosowaniu do budownictwa wiejskiego”; 16.20 Koncert; 16.40 Program dla dzieci starszych; 17.15 Płyty gramofonowe; 17.35 Komunikat „Z przed stu lat”; 17.40 Koncert popołudniowy. Wykonawcy: Orkiestra Policji Państw. pod dyr. A. Sielskiego, J. Sulima (baryton) i L. Urstein (akomp.); 19 Rozmaitości; 19.20 Płyty gramofonowe; 19.40 Skrzynka pocztowa; 19.55 Państwowy Instytut Meteorologiczny; 20 Odczyt; 20.15 Koncert popularny. Wykonawcy: Orkiestra Filharmonji Warszawskiej pod dyr. A. Dolżyckiego i J. Hoppe (śpiew); 22 Feljton pt.: „Najwierniejszy przyjaciel”; 22.15 Komunikaty; 22.25 Program na dzień następny; 22.30 Pieśń Moniuszki w wykonaniu A. Michałowskiego (bas); 23 Muzyka taneczna z kawiarni „Gastronomia”.

Katowice (408.7). G. 10.15 Nabożeństwo z kościoła pod wezwaniem Najśw. Marii Panny w W. Piekarach na Śląsku; 12.10 Transmisja z Cieszyńska uroczystości związanych z odsłonięciem pomnika Mieszka, Pierwszego Księcia Czechosłowacji; 14.10 Ks. dr B. Rosiński: „Hasłem naszym — Bóg i Ojczyzna” (Wezwanie do SMP); 15.30 Inż. J. Żukowski: „Muchy szkodliwe w polu i w ogrodzie”; 16 Skrzynka pocztowa. Korespondencję bieżącą omówi p. St. Steczkowski; 19 „Bary i bojki śląskie” — Karlik z Kocynra (prof. St. Liguz).

—:0:—

Komunikat. Paderewski nie przyjedzie?

Kolegium Serafickie OO. Bernardynów pod wezwaniem św. Antoniego (Male Seminarjum Zakonne) w Radeckim, p. loco, Lubelskie, obejmujące klasę drugą, trzecią, czwartą i piątą gimnazjum klasycznego, dawnego typu z łacina od klasy drugiej — przyjmie chłopców pobożnych i dobrych obyczajów, oraz zdolnych i pilnych w nauce, którzy czują w sobie powołanie do stanu zakonnego i do pracy duchownej tak w Ojczyźnie, jak i na misjach zagranicznych.

Do klasy drugiej będą przyjęci uczniowie z dwóch ostatnich oddziałów szkoły powszechnej, to jest po skończonej przynajmniej kl. V, oraz z pierwszych klas gimnazjum humanistycznego do lat 14-tu, a najwyżej 15-tu. Z gimnazjów klasycznych, to jest z łacina od klasy I, przyjmuje się po którejkolwiek klasie.

Oplata roczna wynosi 500 zł. za naukę i utrzymanie — dalsze studia po skończeniu Kolegium na całkowity koszt Zakonu. Egzamina wstępne odbywać się będą dnia 28 i 29 sierpnia. Termin i miejsce egzaminów wstępnych przed wakacjami poda się na życzenie osobno listownie.

Zarząd Kolegium.

Trudna sytuacja przemysłu naftowego.

ZAPASY ROPY ROSNA.

Warszawa, 19. 6. (Telef. wł.) Z zagłębia naftowego dochodzą coraz bardziej alarmujące wiadomości. Kopalnie ropy, zatrudniające w normalnych czasach około 12.000 ludzi, znajdują się w przededniu unieruchomienia. Zbyt surowca jest coraz trudniejszy. W chwili obecnej zapas ropy i produktów przerobionych wynosi już 250.000 tonn, co przedstawia wartość około 10 milionów zł. Kapitał ten jest unieruchomiony i ulega ciągłej deprecjacji. Ministerstwo Przemysłu i Handlu powołało specjalną komisję dla opracowania wniosku, zmierzającego do poprawy ciężkiej sytuacji. Komisja ta projektuje pewne obniżenie cen surowca, co umożliwiłoby tańszą produkcję rafinerjom i uczyniłoby ją mniej deficytową. Utrzymanie odpowiedniego ruchu w rafineriach nie parzyłoby kopalni na dalszy zastój.

Piorun zabił 4 ludzi, poranił 18.

Warszawa, 19. 6. (Telef. wł.) W Studzienicach pod Sierpcem porucznik 4 pułku strzelców prowadził w stodole wykład przysposobienia wojskowego. W stodole tę uderzył w czasie wczesniejszej burzy piorun. Czterech członków przysposobienia wojskowego zginęło na miejscu, zaś 18 zostało ciężko rannych. Prowadzący wykłady por. Płozza odniósł ciężkie rany, lecz życiu jego nie zagraża niebezpieczeństwo. Ogółem na wykładzie obecnych było 40 uczestników przysposobienia wojskowego. Rannych przewieziono do szpitala wojskowego. Stodola splonęła doszczętnie wraz z 70 karabinami.

P. NEUMAN POSLEM W NORWEGJI.

Warszawa, 19. 6. (Telef. wł.) W najbliższych dniach ma nastąpić nominacja dr. Wł. Neumana na stanowisko posła Rzplitej do Oslo. Dr. Neuman, dotychczasowy radca ambasady w Paryżu, znany jest ze swej działalności propagandowo-prasowej na terenie zagranicznym i uchodzi w kręgach politycznych za wytrawnego i zrównoważonego dyplomate.

Warszawa, 19. 6. (Telef. wł.) Ze Szwajcarii nadeszły prywatną drogą wiadomości, że stan zdrowia p. Paderewskiej jest niepomyślny, wobec czego bardzo możliwym jest, że Paderewski będzie zmuszony odwołać swój przyjazd do Polski.

Program odsłonięcia pomnika Wilsona w Poznaniu.

Program uroczystości wilsonowskich w Poznaniu, na które ma przybyć Ignacy Paderewski, jest następujący:

Sobota 4 lipca: Uroczystość odsłonięcia pomnika o godz. 11 — transmitowana przez radio na cały świat: przemówienie p. prezydenta miasta, odsłonięcie pomnika, hymn amerykański (odsłępuje chór), hymn narodowy polski (odsłępuje chór), przemówienie angielskie p. prof. Żółtowskiego o zasługach Woodrowa Wilsona, hymn polsko-amerykański (odsłępuje chór), składanie wieńców przez władze i delegacje. Akademia amerykańska w Radjo Po-

znańskim od godz. 17 do 18.30.

Uroczyste posiedzenie Rady miejskiej o godzinie 18.30: 1) przemówienie prezesa Rady miejskiej p. Witolda Hedingera; 2) przemówienie członka magistratu przedstawiające życie miasta Poznania od ostatniego pobytu p. Paderewskiego w Poznaniu do pory obecnej; 3) wręczenie darów miasta. Śniadanie w ratuszu o godz. 14. Obiad w Zamku o godz. 20. Raut w Zamku o godz. 21.30.

Niedziela 5 lipca. Msza św. na boisku Sokola o godz. 10.30. Otwarcie wystawy pamiątek Armii Błękitnej przy ul. Słowackiego 20 (godz. 12). Otwarcie Złoty Sokolstwa Dzielnicy Wielkopolskiej o godz. 16 na Stadionie z udziałem Paderewskiego. Zabawa ludowa w Parku Wilsona; koncert, śpiewy od godz. 19—24; oświetlenie Parku Wilsona od godz. 21 do 24; zwiedzanie palmiarni.

Poniedziałek 6 lipca: Zwiedzanie miasta; przyjęcie p. Paderewskiego przez Uniwersytet poznański i Bratnią Pomoc o godz. 11.30; wieczorem opera „Manru“.

Dalsze oszczędności i dymisje oczekiwane

Warszawa 19. 6. (Telef. wł.) Wczoraj rozeszły się pogłoski, że oprócz zmiany na stanowisku ministra spraw wewnętrznych nastąpią w najbliższym czasie jeszcze inne zmiany w tonie rządu, wywołane, jak słychać, pewnym niezadowoleniem, spowodowanym znaczną redukcją budżetu niektórych ministerstw.

Warszawa 19. 6. (Telef. wł.) Prasa zbliżona do rządu donosi, że na dzisiejszym posiedzeniu Rady Ministrów w związku z akcją poczynienia możliwie znacznych oszczędności w budżecie, ma zapasie uchwała w sprawie dalszych niższych plac pracowników państwowych. Uchwała ta dotyczyć będzie w pierwszym rzędzie rewizji umów z pracownikami kontraktowymi.

Czy autobusy zastrejkują?

Warszawa 19. 6. (Telef. wł.) Ministerstwo Robót Publ. przyjęło dnia 19. b. m. przedstawicieli związku właścicieli samochodowych drożek i samochodów ciężarowych. Pólarzędowo doniesiono, że związek podporządkował się

przepisom ustawy, prosząc jedynie o rozłożenie przypadających opłat na raty miesięczne, a p. min. Neugebauer żądanie to uwzględnił. Ze strony związku sprawę przedstawiają odmiennie, oświadczając, że delegacja ułala się do p. ministra celem uzyskania ostatecznej od powiedzi na przedstawione postulaty. Pan minister nie uwzględnił jednak ratnych postulatów, godząc się jedynie na raty miesięczne, pozatem miał delegację potraktować bardzo ostro, robiąc jej wyrzuty za akcję prasową, za którą czyni związek właścicieli samochodów odpowiedzialnymi. Delegacja wyszła od p. ministra w bardzo przygnębionym nastroju i postanowiła zwołać na niedzielę walne zgromadzenie, celem przeprowadzenia nowych wyborów do zarządu. Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że jednak dojdzie do zawieszenia komunikacji samochodowej.

Władze centralne liczą się z tem, że o ile nawet strajk autobusowy wybuchnie, część właścicieli do niego nie przystąpi.

—:o:—

Francja buduje nowe okręty.

Paryż 19. 6. (PAT). Przed głosowaniem nad całością projektu ustawy, dotyczącego części programu morskiego na rok 1931/32, Izba przyjęła 455 głosami przeciw 115 pierwszy artykuł ustawy, upoważniającej rząd do rozpoczęcia budowy okrętu linowego, oraz 2 krążowników drugiej klasy. Artykuł postanawia, iż ustalenie wysokości tonażu, oraz dopuszczalnej szybkości statku, będzie podlegało aprobacie parlamentu. Artykuł 2 ustawy upoważnia rząd do rozpoczęcia budowy jednego statku awiso, jednego transportowca, oraz 4 statków konwojujących.

NIKABNA GRUPA RADYKAŁÓW.

Paryż 19. 6. (PAT). Po zakończeniu posiedzenia Izby i po głosowaniu nad całością projektu ustawy w sprawie części programu morskiego na rok 1931/32, Herriot zaprotestował jak najenergiczniej przeciw głosowaniu 40 członków grupy radykałów społecznych, którzy przyłączyli się do posłów, głosujących

przeciw brzmieniu ustawy, przedstawionej Izbie. Herriot oświadczył, że nie pozostaje mu nic innego, jak złożyć dymisję ze stanowiska prezesa grupy radykałów społecznych. Przyjaciele Herriota powzięli starania w celu skłonicenia go do zaniechania realizacji zagrożonej dymisji.

Francja obwarowała swe granice.

Paryż, 18 czerwca. Komisja wojskowa Izby francuskiej zwiędzała warownie graniczne w Alzacji i Lotaryngji i stwierdziła, że prace nad obroną granicy francuskiej wykonywane są celowo i wedle dobrze obmyślanych planów. Komisja stwierdza, że warownie mają charakter czysto obronny, a zatem nie mogą przedstawiać żadnej groźby dla żadnego państwa sąsiedniego. Mają one zabezpieczyć Francję przed ewentualnym atakiem. Po sprawozdaniu komisji wojskowej komisja finansowa uchwaliła wczoraj nowe kredyty na wykonanie robót fortyfikacyjnych w wysokości 2.500 milionów franków. Wedle sprawozdania komisji wojskowej roboty te zostaną wykończone w przeciągu dwóch lat.

Gen. Seeckt straszy Niemców.

Domaga się nowych zbrojeń.

Berlin 19. 6. (PAT). B. szef Reichsweliry gen. v. Seeckt, wygłosił wczoraj na uniwersytecie berlińskim odczyt na temat „Walka o bezpieczeństwo Niemiec“. Mowca oświadczył, że największym niebezpieczeństwem, grożącym Niemcom na konferencji rozbrojeniowej, byłby kompromis. Rozbrojenie dopóty nie będzie przedstawiało dla Niemiec wartości, dopóki Traktat Wersalski będzie istniał. Niemcy muszą myśleć o zbrojeniu i o wprowadzeniu powszechnego obowiązku służby wojskowej. Jeśli rząd niemiecki zaprzestanie spłacać raty reparacyjne, to Francja niezwłocznie przystąpi do okupowania Nadrenji. Wszystko to dzieć się może tylko dlatego, że Niemcy są bezbronne. Z drugiej strony bezbronność (!) państwa niemieckiego odbiera mu możność przeciwstawienia się grożącemu zalewowi (?) bolszewizmu.

—00—

BEZROBOCIE W PALESTYNI.

Jerozolima, 18. 6. (PAT). Policja brytyjska zmuszona była rozprószyć siłą demonstrację bezrobotnych w Afuleh. 5 żydów odniosło rany, 12 aresztowano.

Maj. Kubala częściowo ulaskawiony.

Warszawa, 19. 6. (Telef. wł.) Pan Prezydent Rzplitej ulaskawił b. majora Kubalę od kary 7-miesięcznej więzienia. Część wyroku, na której zasadzie b. major Kubala został wydany z korpusu oficerskiego jest utrzymana w mocy.

DZIENNIKARZE DUŃSCY W POLSCE.

Warszawa, 19. 6. (Tel. wł.) Wczoraj przybyła do Torunia wycieczka dziennikarzy duńskich, którzy zwiedzili Hel i Gdańsk. W ciągu dnia goście zagraniczni zwiedzali Toruń i jego zabytki, wieczorem zaś odjechali do Poznania, gdzie pozostaną dwa dni. Z Poznania dziennikarze duńscy udadzą się do Warszawy, następnie do Krakowa. Ostatnim etapem ich podróży będzie Śląsk.

WYCIECZKA CZESKA WE LWOWIE.

Lwów, 19. 6. (PAT) Do Lwowa przybyła wycieczka studentów z wydziału rolniczo-leśnego politechniki w Pradze czeskiej, w składzie 6 asystentów, 6 słuchaczy i 20 słuchaczy z prof. Matouskiem na czele. Po zwiedzeniu zabytków miasta i działu rolniczego politechniki lwowskiej goście oglądali historyczne pobojuwisko w Zborowie. Wycieczka odjeżdża do Dubna, a stamtąd do Warszawy, gdzie weźmie udział w zjeździe botaników słowiańskich.

Nowe pogłoski o funduszu turystycznym.

Warszawa, 19. 6. (Telef. wł.) Ministerstwo Robót Publicznych opracowało już projekt ustawy o funduszu turystycznym celem wniesienia go na sesję do Sejmu. Obecne wiadomości o projekcie różnią się nieco od podawanych przed kilku dniami. Projekt przewiduje m. j. tworzenie miejscowych i wojewódzkich związków popierania turystyki, których materialną podstawą mają być świadczenia obowiązkowe na rzecz turystyki, uiszczane przez osoby i przedsiębiorstwa zainteresowane finansowo w rozwoju ruchu turystycznego. Mają więc być pobierane opłaty od hotelarzy, dodatki do biletów peronowych oraz dopłaty do paszportów zwyczajnych w wysokości 5 zł. i w wysokości złotego do paszportów ulgowych.

Znowu proces terrorystów ukraińskich.

Przed sądem przysięgłych we Lwowie toczy się rozprawa przeciw 12 Ukraińcom w wieku od 20—25 lat, studentom i rzemieślnikom, obwinionym o zdradę stanu, przechowywanie materiałów wybuchowych, nielegalny kolportaż itd. W dzisiejszym procesie rozpatrywana była po raz pierwszy działalność tajnego związku ukraińskiego, noszącego nazwę Organizacji Ukraińskich Nationalistów, będącej ideową nadbudówką UOW. Głównym celem organizacji według zeznań jednego z oskarżonych było stworzenie niepodległego państwa ukraińskiego i w obecnej chwili zwalczanie w społeczeństwie ukraińskim prądów komunistycznych oraz ugodowych, szerzonych przez Undo (I). Na czoło wszystkich oskarżonych wysuwa się Eugenjusz Wreciono, student wydziału chemicznego Politechniki lwowskiej, jako główny organizator kół młodzieży rzemieślniczej. Wreciono konstruował przyrządy wybuchowe, używając do tego części składowych, nabywanych w drodze nielegalnej z zapasów wojskowych, częściowo z niewykrytego źródła. W czasie rewizji znaleziono u Wreciono i u innych oskarżonych 19 granatów ręcznych, 2 petardy, 100 kilkadziesiąt gramów chlorku potasu, ekra zytu oraz innych materiałów wybuchowych.

—:o:—

Warszawa, 19. 6. (Telef. wł.) Agencja „Iskra“ donosi, że wszystkie zaległości w wypłacie zasiłków dla bezrobotnych na Śląsku spowodowane chwilowymi trudnościami, zostały usunięte. Śląski urząd wojewódzki przesłał już starostwom i władzom komunalnym potrzebne fundusze na wypłatę zaległych zasiłków i to w wysokości z poprzedniego miesiąca.

Traktat rosyjsko-sowiecki będzie przedłużony.

Berlin, 19. 6. (PAT) Uplywający z dniem 29 bm. t. zw. traktat berliński między Rzeszą niemiecką a Sowietami, prolongowany będzie prawdopodobnie bez zmiany na okres dalszych trzech lat. Według informacji „Tagu“ rząd sowiecki udzielił rządowi Rzeszy szczegółowych wiadomości o rokowaniach francusko-sowieckich w Paryżu, Rząd sowiecki zaznaczył miał przytem, że rokowania paryskie nie wpłyną na obecną pozycję Niemiec na wschodzie.

PRZYGOTOWANIA „ZEPPELINA“.

Friedrichshafen, 19-go czerwca. Sterowiec „Graf Zeppelin“ podejmował dziś pierwsze próby opuszczenia się na wodę i wykonał ten manewr na jeziorze Bodeńskim. Celem manewru jest przygotowanie się do wyprawy do bieguna północnego, jaka ma nastąpić w lipcu bież. roku.

Wrocław, 19 czerwca. W związku z ogłoszeniem niewypłacalności Hansabanku w Bytomiu, aresztowany został na polecenie prokuratora dyrektor tego banku Molewicz.

Ks. MARCIN ZDEBSKI

proboszcz w Łętowni koło Jordanowa

zmarł w Krakowie dnia 19-go czerwca 1931 roku, w 53 roku życia, a 30 kapłaństwa opatrzony św. Sakramentami.

Pogrzeb odbędzie się w Łapanowie w poniedziałek dnia 22-go czerwca przedpołudniem, o czym Wielbne Duchowienstwo, Krewnych i Znajomych zawiadamia

Rodzina.

ANTONI MARCZYŃSKI.

32

„Gaz 303“

— Ach, ty, ty, naiwny, duży dzieciaku. — szczebiotła mrs. Dorothy, wychylając się z półmroku już nie w sukni, ale w owej przeslicznej pyjamaie, i w pantofelkach, obszytych puszystym futerkiem: — taki niezręczny pseudonim sobie wybrać! Kiedy mi doniósł detektyw, że jesteś w Paryżu, nie chciałam wierzyć, sądziłam, że ukryłeś się w Anglii, u któregoś z twoich krewniaków. Dopiero to nazwisko mnie przekonało. Czy zapomniałeś, że i ja także uczyłam się po francusku? Że nie zgadnę, co znaczy „lapin“?

Rafał palnął się w czoło tak mocno, że mu pręga czerwona została. Angielski język znał słabo, głównie wyrażenia sportowe, lecz ostatnie zdanie „swej“ małżonki zrozumiał, i zaskoczył go ten przedziwny zbieg okoliczności: Szukając jakiegoś nazwiska dla siebie na pobyt w „Hotel de Paris“, nie wysilił się zbytnio, lecz poprostu przetłumaczył własne nazwisko „Królík“ na je-

zyk francuski; tak to powstał monsieur Lapin. I chciał pech, że ów Anglik, którego fizjognomję sobie przywłaszczył z fotografii, nazywał się Rabbit, co po angielsku znaczy także „królík“.

— Mów do mnie po francusku... dla wprawy. — mruknął, nie chcąc siedzieć przy doskonałym szampanie, jak na tureckim kazaniu.

— Doskonale, — klasnęła w dłonie; — w Paryżu rozmawiamy po francusku. Po angielsku nagadamy się, skoro przybędziemy do Nowego Jorku.

— Możesz długo czekać, — odburkuła cichuteńko po polsku: — och, żebyś się już wstawiła jak najprędzej... Gdzie ona dała klucz? — zafasował się nagle, wspomniawszy sobie, że Dorothy klucz wyjęła z zamku.

Obserwując wprawę, z jaką otworzyła butelkę szampana, zrobił w duchu uwagę, że amerykański kaganiec prohibicyjny nie musi być taki srogi w praktyce. I poddał rewizji swój pogląd na słabą głowę Amerykanek, bowiem Dorothy złapała szampan, jak wodę, nie okazując śladu oszołomienia. Przeciwnie, jemu zaczęło się nieźle tróić w oczach, kiedy ona była zaledwie podo-

chocona. Zaprotestował też stanowczo, gdy wyraziła zamiar zamówienia przez telefon trzeciej flaszki, względnie kilku od razu, „żeby się nie odrywać ustawicznie“.

— Wy-wystarczy, ep, zupełnie, — bełkotał, — bełkotał, usiłując powstać.

Dorothy Rabbit była szczerze zgorzonna.

— Och, James, dawniej miałeś lepszą głowę, znacznie lepszą!

— Lepszą? Babardzo możliwe, — zgodził się.

Powstał wreszcie i z nienalym wysiłkiem uskoczył za fotel, przerażony niesamowitymi błyskami, jakie zapłonęły w oczach Dorothy. Poderwała się sprężyste z kozetki i szła ku niemu z wyciągniętymi rękami, z palcami rozczapierzonemi drapieżnie. „Poznała narzeczcie swą omyłkę. No, teraz w nogi, inaczej ona mnie każe zamknąć“, pomyślał ze zgrozą. Nie miał jednak odwagi odlepić się od oparcia fotela, czując, że bez tej podpórki runie, jak długi.

— James! — rzekła krótko, wpijając się ostremi paznokciami w rozdygotane dłonie Rafała; — James! — powtórzyła, i znowu w jej głosie zawibrowały dzikie pasażę namiętności.

— Uf, niedobrze, — wyszeptał mały de-

tektyw po polsku, czując, że nieprzewyciężona siła wlecze go gdzieś w głąb pokoju; Opierał się, ale był to opór pajęczka, porwanego przez pajęczycę, która ma brzydką zwyczaj konsumować swoich małżonków.

Rozdział XIV.

RADOSNA NOWINA.

O tej samej późnej godzinie, prawdziwy małżonek mrs. Dorothy, grał w bridża w mieszkaniu swojego przyjaciela, konsula brytyjskiego w Nicei. Bowiem wbrew pogłoskom o pobytku w Anglii i o nagłym wyjeździe do Paryża, sir James bawił od dwóch tygodni na Rivjerze, nie udzielając się jednak towarzysko i stroniąc od ludzi, co zresztą leżało w jego usposobieniu. Cały dzień spędzał w domu, w willi, którą niedawno temu kupił przez podstawionego pośrednika i dopiero wieczorem wyjeżdżał autem do Nicei, by rozegrać kilka robów nieodzwonowego bridża i pogawędzić w szuplem, lecz dobranem gronie starych przyjaciół, w przytulnym „home“ konsula, który ongiś, w czasie Wojny Światowej był jego podwładnym w wojsku.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Firma istniejąca przeszło 120 lat

odznaczona licznymi medalami i nagrodami na wystawach krajowych i zagranicznych a między tymi

WIELKI ZŁOTY MEDAL P. W. K. w Poznaniu 1929
BRAND PRIX PARYZ 1927 wystawa Międzynar.
GRAND PRIX LIEGE (Belgia) 1928 wyst. Międzynar.

ZŁOTY MEDAL WILNO 1928 wystawa Rol.-Przem
WIELKI ZŁOTY MEDAL I DIPLOM LWÓW wyst. Kościelna
ZŁOTY MEDAL STRYJ 1909 wystawa Gospodarcza

Największa w Kraju

Odlewnia Dzwonów

BRACI FELCZYŃSKICH

W KAŁUSZU

ulica Króla J. Sobieskiego 5.
(Malopolska)

W PRZEMYSŁU

ulica Krasieńskiego Nr. 63

Odlewa dzwony jedynie z najlepszego zagranicznego metalu, a to: dzwony pojedyncze, zespoły harmonijne, wszelkich rozmiarów i w dowolnych tonach, jakoteż dzwony do wygrywania melodji t. zw. Carrillon.

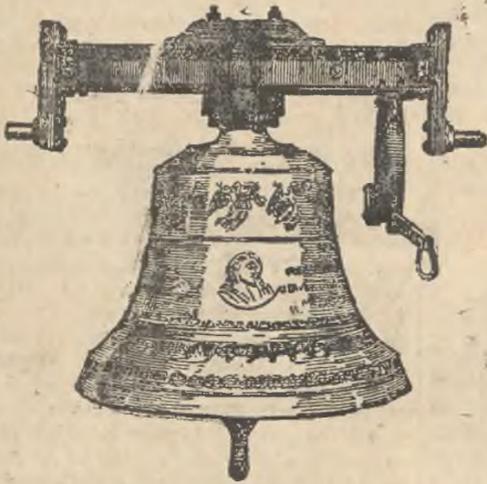
Przelewa stare nieużyteczne dzwony, oraz dostraja pod gwarancją czystej harmonji do dzwonów już istniejących **co jest specjalnością firmy.**

Posiada stale na składzie wielką ilość gotowych dzwonów o rozmaitej wadze i tonach żelazne konstrukcje wieżowe.

Wysyła na żądanie strony na miejsce specjalistę w celu udzielenia fachowych porad i wskazówek.

Dostarcza dzwony na miejsce przeznaczenia własnym kosztem, a w razie zaś gdyby takowe nie odpowiadały życzeniom strony kupującej (warunkom umowy) zabiera je własnym kosztem napowrót, nie rosząc sobie do strony kupującej żadnej pretensji.

Ceny najniższe. Ogromna ilość listów pochwalnych do przeglądu. **Splata ratami.**

Fortepian

krótki, krzyżowy czarny jak nowy, tania sprzedaż Nowy Sącz, ul. Rejtana naprzeciw cmentarza — Sklarska.

Osoba młoda ucziwa dobrze gotuje, szyje bieliznę, szuka posady. Zgłoszenia do Administracji „Głosu Narodu“ pod „Gospodyni 30“.

Znam gospodarstwo wykwinną oszczędną kuchnię, obejmę zaraz posadę samodzielnej gospodyni na probostwie. Oferty: Biuro ogłoszeń Kraków, Sienna L. 12 „Wdowa 33“.

Najnowsze

Kapelusze, Koszule, Pyjamy, Krawaty, Obuwie Włoskie, Wiedeńskie, Kufry, Walizki, Laski, Parasole

Ceny najniższe! Batunki pierwszorzędne!

„Au Bon Marché“
Kraków, Szpitalna 11.

Stróżostwa

poszukuje bezdzietne małżeństwo Zgłoszenia przyjmuje administracja „Głosu Narodu“ pod „stróżostwo“

BIELIZNA

DAMSKA I MĘSKA
pończochy, skarpetki, rękawiczki, parasole, poleca

Zofja AKSAKOWA

Kraków, Wiślna 4.
Wszelkie przybory do szydeł

Na czas wakacji

zastąpię ks. proboszcza, lub obejmę kapelanję w miejscu zdrojowem. Zgłoszenia do Administracji „Głosu Narodu“ pod „Kapelanja“.

Przepuklinowe Pasy

pachwinowe, pępkowe, udowe.

Opaski Brzuszne
Suspensoria, prostotrzymacze

Pończochy gumowe
dla cierpiących na nogi

Narzędzia Lekarskie
i artykuły gumowe

L. Knapiński, Kraków

ul. Mikołajska 7. Tel. 10505

Ważne dla pań gospodyń!

Księgarnia Krakowska, Kraków, ul. św. Krzyża L. 13

poleca:

Gulewowska A.

„Współczesna kuchnia domowa“

Cena egzemplarza oprawnego zł. 10-80, po wcześniejszym nadesłaniu należytości przekazem pocztowym zł. 11-90, za pobraniem pocztowym zł. 12-85.

Zaletą tej książki jest jasny i przystępny wykład każdej czynności kulinarnej oraz druk wyraźny, ułatwiający czytanie nawet osobom ze słabym wzrokiem. „Współczesna kuchnia domowa“ zastępuje kilka oddzielnych podręczników kulinarnych, albowiem mieści się w jednej książce wszystko. Oszczędność i ekonomiczne zużycie produktów jest naczelnym hasłem czasów dzisiejszych i dlatego, oprócz przepisów na dania wykwinne, przewagę stanowią recepty potraw tanich smacznych i zdrowych.

Wysyła na zamówienia zamiejscowe odwrotna.

Ostatnie nowości!

Księgarnia Krakowska, Kraków, ul. św. Krzyża 13.

poleca:

Z TEOLOGJI:

- CRASSET J. O. T. J.: Chryścijanin na samotności. Dziesięciodniowe rekolekcje 4.—
- DIVI AUGUSTINI ENCOMIUM: Zbiór rozpraw nauk., wydany ku uczczeniu 1500-tniej rocznicy śmierci św. Augustyna przez Polskie Towarzystwo Teologiczne 5.50
- GOŚCINIŃSKI RAJNER O.: Św. Antoni Padewski (żyłoty). Wydanie ilustr. jubileuszowe 3.—
- Lwowski Synod Archidiecejalny R. P. 1930 10.—
- LOMIŃSKI L. Dr. X.: Matka Boska w katakumbach Studium archeologiczne 4.—
- OJCIEC ŚW. LEON XIII.: Encyklika „Rerum Novarum“ w kwestji socjalnej o położeniu robotników —30
- SZYMAŃSKI A. X.: Zakon przyrodzony 1.50
- MACHAY F. Dr. X.: Rozwiązanie sprawy społecznej w ramach Akcji Katolickiej 5.—
- WILK K. Dr. X.: Św. Antoni z Padwy, Jego życie, twórczość i chwała pośmiertna 3.—
- WYSZYŃSKI St. Dr. X.: Główne typy Akcji Katolickiej zagranicą 2.—

Z INNYCH DZIAŁÓW:

- BADECKI K.: Polska komedia rybałtowska 52.—
- BARKE H. i JAROSZYK K.: Walka o Mazowsze Pruskie 2.—
- BODNIAK St.: Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej. Zeszyt drugi 7.50
- GREY ZANE: Karawany walczące. Powieść 6.40
- Historja powiatu żnińskiego 20.—
- IWANICKI K. Inż.: Katedra w Kamieńcu 18.—
- KOMOROWSKI Wł.: Daleki Wschód w międzynarodowej polityce gospodarczej 35.—
- KUCHARZEWSKI J.: Wyzwalanie ludów. Od białego caratu do czerwonego, t. IV. 20.—
- KUŚMIERSKI Fr.: Konstrukcje wyrobów drewnianych. Część II-ga 4.—
- LESZCZYŃSKI R. J.: Zarys farmakologii 18.50
- LEWINSON J. Inż.: Fabrykant domowy. Część I-sza Zbiór przepisów, oraz praktyczne wskazówki do domowego wyrobu artykułów techn.-chemicznych 5.—
- MICIŃSKI T.: Lucyfer. Pisma pośmiertne 9.—

- MAKUSZYŃSKI K.: Ze środy na piątek 5.80
- MOLÉ VOJESLAV: Historia sztuki starochrześcijańskiej i wczesnobizantyjskiej 38.—
- MYSŁOWSKI E.: Metody wychowania współczesnego 2.50
- NOEL G.: Język polski w szkole zawodowej. Cz. I. W zwierciadle literatury 1.50
- Nowe przepisy meldunkowe 1931 r. 2.50
- OSSENDOWSKI F. A.: Zwierzyniec 10.—
- Rocznik Wolyński Tom I.: 10.—
- Rocznik Wolyński Tom II.: 24.—
- Roczniki Związku Akademickich Kół misyjnych w Polsce. Rok. III. 1930—31. 10.—
- RYBCZYŃSKI W. Dr.: Repetitorium matematyki w zadaniach 4.20
- SOFOKLES: Antygona. Przekład Dra Tadeusza Węclewskiego 6.—
- SZOBER St.: Gramatyka języka polskiego. Cz. II. 10.—
- „Pochodzenie i rozwój polskiego języka literackiego 1.60
- ŚLIZOWSKI-POGOŃ J.: Piama na śniegu. Powieść 4.—
- WOŁOSZYŃSKI J.: Rok 1863 27.—
- ZAHORSKA A.: Marja Rodziewiczówna i jej dzieła 2.—

Wysyła na zamówienia zamiejscowe odwrotna, po doliczeniu rzeczywistych kosztów opłaty pocztowej.